

# Giới thiệu Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia

**Thể loại:** hường, lãng mạn, sủng,,

Kẻ quyền lực nắm trong tay đóa hoa mà ai cũng khao khát.

Kẻ ngạo mạn nắm trong tay quân bài mà ai cũng mơ ước

Hai kẻ quyền lực cùng nhau nắm tay phá nát những cái mình không thích đồng thời dành cho nhau những sự tin tưởng tuyệt đối

Hãy theo dõi truyện để tìm hiểu thêm về nhân vật cũng như nội dung bộ truyện mang đến nhé

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 1: Kẻ nắm quyền

Ánh đèn màu vàng nhạt chiếu rọi khắp gian phòng, những gương mặt hồi hộp và mong chờ người cầm đầu, những cô gái đều khoác lên người bộ trang phục đẹp mong lấy lòng người cầm đầu.

Rầm..

"Rốt cục hắn có đến không? Sao lại để chúng ta đợi?"- một chàng trai với mái tóc nâu bông bênh giận dữ nói. Chàng trai đó là Tuấn Chung, lão đại của nhà họ Tuấn

"Tuấn lão đại, xin ngài kiên nhẫn"- một người đàn ông tầm 50-60 tuổi cung kính nói

"Chờ đợi? Đã trễ 30p rồi, phong thái làm việc của hắn là thế à?"- Tuấn Chung bực bội đáp lại

"Diệp Tâm Nhi đại tâu"- một cô gái mái tóc vàng cung kính trước cô gái bắt chéo chân ngồi gần cái ghế kẻ quyền lực

"Cao Nhung, nói đi"- Diệp Tâm Nhi mở miệng trả lời, cô ta là kẻ nắm quyền trong Diệp gia, cô ta là người thừa kế duy nhất cũng là người con gái đầu tiên tham gia vào hắc đạo mà có danh tiếng vang dội, cô ta thậm chí thương trọng nhớ kẻ nắm quyền

"Chúng ta còn có việc, Diệp Tâm Nhi đại tâu hay chúng ta rời khỏi?"- Cao Nhung cuối đầu nói

"Ta muốn đợi, không cần ngại nhiều lời"- Diệp Tâm Nhi ánh mắt lộ rõ vẻ tức giận nhìn Cao Nhung. Cao Nhung chỉ biết cuối đầu không nói gì thêm

"Hay chúng ta ra khỏi đây đi"- một chàng trai với mái tóc đen huyền lên tiếng anh ta là Chung Thán, kẻ nắm quyền ở nhà họ Chung

Mọi người lo lắng chờ đợi kẻ quyền lực đến, ai nấy đều sốt ruột, cánh cửa đột nhiên mở ra nam nhân mặc một bộ vest đen áo sơ mi trắng đi vào khí thế vô cùng oai phong, lẫm liệt, đôi mắt trong veo hai màu xám đỏ càng làm cho vẻ đẹp nam nhân thêm bắt mắt nhưng cũng trong đôi mắt ấy sự lạnh lùng, lãnh khốc cũng không kém, khuôn mặt thanh tú, mọi đường nét trên khuôn mặt anh ta đều là nhan sắc trời cho. Khí thế ngạo mạn ngất trời, xung quanh phải nể phục, nhưng hiện giờ vẻ mặt anh ta không hề biểu thị một chút xú thái độ nào là lo ngại vì mình đi trễ cả. Anh ta là Quyền Thần Bảo là kẻ một tay che trời, là kẻ nắm quyền.

Phía sau Quyền Thần Bảo là Nguyên Tử Phong - tay bắn tỉa giỏi nhất mà tất cả người trong giới mafia đều muốn có được, ngoài ra Nguyên Tử Phong còn là một trong top 3 những người chế tạo vũ khí và thuốc độc, đồng thời trong top 5 những người tinh vi trong công nghệ thông tin

Bên trái là Hồng Hi - cô gái được đào tạo bởi chính tay Quyền Thần Bảo, cô là người biết tất cả mọi thứ trên thế giới này không có gì là cô không biết

Bên phải là Biện Liệt - tay đua xe cừ khôi nhất đồng thời cũng là người dùng súng giỏi nhất trong 4 người theo Quyền Thần Bảo

Đi đằng trước mở đường là Hân Hân - cô mang gương mặt lạnh như Quyền Thần Bảo khi thực hiện nhiệm vụ, còn vui chơi thì cô vẫn hoạt bát như thường

Quyền Thần Bảo đi lại ngồi trên chiếc ghế của kẻ quyền lực thông thả bắt chéo chân

"Quyền lão đại, mừng ngài đã đến"- Diệp Tâm Nhi vui vẻ chìa tay ra nhưng khí thế ngạo mạn của Quyền Thần Bảo vẫn ở đó cũng chẳng đáp lại

"Đến trễ"- Tuấn Chung nhếch môi nói về khinh thường, Quyền Thần Bảo hiện giờ tâm trạng đang không tốt nghe lời nói đó trong ánh mắt trong veo ấy bỗng tỏa ra mùi nguy hiểm và nộ khí

"Lão đại không đi trễ, là do các người đi sớm"- Hồng Hi nhếch môi đáp lại

"Như vậy là không trễ?"- Tuấn Chung vẫn cố chấp ngạo mạn chống đối

"Giờ hẹn là 6h, bây giờ các người nhìn đồng hồ đi, 60 giây nữa mới đúng 6h. Ai sai?"- Biện Liệt chia đồng hồ ra ai nấy đều khăm phục Quyền Thần Bảo đã kiểm ra những người có năng lực như vậy

"Xin lỗi!"- Quyền Thần Bảo bỗng nhiên nói ra 2 từ khiến Tuấn Chung ón cả da gà, xung quanh Quyền Thần Bảo nộ khí khá cao nên tốt nhất đừng động vào

"Quyền Lão Đại, xin lỗi"- Tuấn Chung cắn chặt răng nói ra

"Quyền lão đại, cái thế lực ngầm dầu mặt đầy đang ngày một mạnh lên. Nếu ngài không thu tóm thì e rằng..."- Dương Bạch mở miệng phá tan tan không gian căng thẳng

"Thế lực đó không đụng đến ta, ta cần gì thu tóm?"- Quyền Thần Bảo nhếch môi đầy khiêu khích đáp lại khiến Dương Bạch đỏ mặt vì tức giận. Nguyên Tử Phong và Hồng Hi cười thâm trong bụng khi thấy Dương Bạch bị Quyền Thần Bảo chặn họng đến phát tức

Quyền Thần Bảo vẫn thế, khí chất ngạo mạn coi trời bằng vung, ngồi bất chéo chân lạnh lùng nhìn từng người một, họ nghĩ gì Quyền Thần Bảo biết tuốt. Quyền Thần Bảo là yêu nghiệt mang sắc đẹp trời cho

Là người mang về lạnh lùng của bắc cực

Là người mang sự lãnh khốc, ngạo mạn của một con hắc long...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 2: Hôn ước

Quyền Thần Bảo ngồi bất chéo trên ghế, chiếc bao tay da màu đen bó sát bàn tay thon gọn. Quyền Thần Bảo xoay người lấy một chiếc vòng màu đỏ, Quyền Thần Bảo sâu tận trong đôi mắt xám đỏ hần lên tia phân vân không biết diễn tả sao cho đúng. Hân Hân nhìn Quyền Thần Bảo cứ ngồi cảm chiếc vòng đó trên tay, chưa bao giờ cô thấy Quyền Thần Bảo phân vân như thế

"Lão đại, người cứ cầm chiếc vòng màu đỏ đó như thế làm gì? Chi bằng ngài đeo luôn đi"\_ Hân Hân vừa rót trà cho Quyền Thần Bảo vừa cung kính nói

Quyền Thần bảo lạnh như băng không đáp trả cảm chiếc vòng trực tiếp đeo lên tay, chiếc vòng đỏ cùng với chiếc nhẫn màu xám nổi bật như tạo thành đôi mắt của Quyền Thần Bảo. Quyền Thần Bảo không phải kẻ ăn diện hay khoe khoang gì hết nhưng không biết tại sao lại mang nhẫn và vòng lên tay.

Nguyên Tử Phong cung kính bước vào gian phòng rồi ghé miệng nói gì đó với Quyền Thần Bảo khiến khóe miệng Quyền Thần Bảo cười khẩy một cái

"Tốt"- Quyền Thần Bảo phán một câu liền đứng lên bỏ đi một nước khiến Hân Hân đang ngồi đó và Hồng Hi đang đi vào cảm thấy lạ

Hôm nay sẽ là một điều thú vị

---

Quyền Thần Bảo mặc một bộ vest màu đen tay đeo bao tay màu nâu che khuất chiếc vòng và chiếc nhẫn

Nguyên Tử Phong cùng Hân Hân đứng đưa tay mời Quyền Thần Bảo bước vào trong. Biện Liệt và Hồng Hi đứng sau để phòng vệ

"Chào mừng Quyền lão đại!"- đám nhân viên của công ty Thần Long cuối chào và thể độ cung kính Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo không nói gì tự đi vào trong, vẻ cao ngạo lạnh lùng của Quyền Thần Bảo làm cho nhân viên nữ trong công ty say đắm, nhân viên nam thì ngưỡng mộ

Nguyên Tử Phong và Hân Hân vốn dĩ là cặp trời sinh do đó đi đâu cũng có cặp có đôi. Còn Biện Liệt và Hồng hi thì lại khác cứ như khắc tinh của nhau đi đâu cũng cãi vã ầm ĩ khiến Quyền Thần Bảo không hài lòng

Quyền Thần Bảo oai phong lẫm liệt đi thẳng vào một gian phòng kính. Nguyên Tử Phong, Hồng Hi, Biện Liệt, Hân Hân cũng muốn đi theo bỗng nhưng bị đánh vệ sĩ ngăn lại, Quyền Thần Bảo không quay lại

"Ồ ngoài chờ ta"- Quyền Thần Bảo buông một lời lạnh đến thấu xương tủy rồi bỏ vào trong

"Chào Quyền lão đại"- Người đàn ông tầm 50-60 tuổi cung kính cúi đầu, Quyền Thần Bảo không nói gì lạnh nhạt ngồi lên ghế tay gõ mặt bàn tạo nên âm thanh ghê rợn

"Quyền lão đại ngài có muốn dùng trà không?"- Thần Hiền rung rẩy nhìn Quyền Thần Bảo hỏi

"Vào thẳng vấn đề chính đi"- Quyền Thần Bảo nói thẳng đờ Quyền Thần Bảo ghét nhất là vòng do. Có chuyện cứ nói thẳng nếu vòng do thì thôi thà đừng nói tốn sức cậu ta cũng chẳng mần tới mà thẳng thừng từ chối

"4 ngày nữa con gái tôi sẽ về nước cho nên..."- Thần Hiền áp ứng

"Cô ta về thì sao? Quyền Thần Bảo tôi không có hứng thú với phụ nữ"- Quyền Thần Bảo lạnh như băng đáp trả lại

"Nếu ngài lấy con gái tôi thì chắc chắn rằng sẽ thuận tiện cho việc làm ăn hơn, như thế sẽ không một ai nghi ngờ bất cứ thứ gì, ngài trên danh nghĩa là một người con rể giúp một người bố vợ thì ai nói gì được, với con gái tôi là một đứa thông minh lanh lẹ đôi khi nó có thể giúp được ngài trong một số công việc"- Thần Hiền giải thích rõ ràng, trên gương mặt yêu nghiệt của Quyền Thần Bảo vẫn không có một chút biểu hiện gì là đồng ý hay phản đối trước lời nói của Thần Hiền

Quyền Thần Bảo ngồi ngậy người lại hai tay đan vào nhau, nãy giờ là Quyền Thần Bảo anh chỉ lắng nghe chứ chưa suy nghĩ là quyết định bây giờ anh sẽ tập trung suy nghĩ và ra quyết định

"Được, như thế cũng tốt tránh tiếng nói cho tôi và cả ông"- Quyền Thần Bảo sau 2 phút suy nghĩ thì trả lời, Thần Hiền rạng rỡ như bắt được vàng

"Cám ơn ngài, thế hôn ước sẽ được công bố vào sinh nhật lần thứ 18 của con gái tôi, tức là 6 ngày nữa. Hôn lễ thì sẽ quyết định sau. Sau hôn lễ chúng ta sẽ bàn tiếp tục công việc và trên nền tảng là bố vợ của ngài tôi sẽ tiến hành kế hoạch như đã bàn, làm như thế tôi và ngài ai cũng có lợi, ngài còn có thể cưới được con gái mà bao người muốn có của gia đình tôi"- Thần Hiền nói thẳng thừng không một chút gì là sợ hãi vì kiểu người sợ hãi thì mãi mãi không bao giờ hợp tác được với Quyền Thần Bảo

"Được nhưng tôi không hứa là sẽ yêu thương con gái ông, tôi chỉ hứa là sẽ không để cô ta gặp bất cứ nguy hiểm nào liên quan đến tính mạng"- Quyền Thần Bảo nói rõ ràng, khiến Thần Hiền hơi phân vân, nếu Quyền Thần Bảo thật sự chỉ bảo vệ con gái ông thì điều đó vẫn an toàn nhưng không yêu thương con gái ông thì chẳng khác nào là cực hình dành cho nó

Quyền Thần Bảo thấy được nỗi lo lắng trên mặt Thần Hiền liền nhếch môi một cái, xem ra anh đoán đúng rồi, bất cứ người bố nào cũng lo là con gái mình không được yêu thương, Quyền Thần Bảo chưa bao giờ có hứng thú với phụ nữ cũng chưa bao giờ có hứng thú với việc quan tâm hay bảo vệ người khác bằng đôi tay mình, miễn là người hứa được bảo vệ không bị một vết xước thì xem như đã giữ trọn vẹn lời hứa

Quyền Thần Bảo đứng lên đi một mạch ra cửa hai tay bỏ vào túi quần oai phong đi ra ngoài, xem như Quyền Thần Bảo anh lại có thêm một quân cờ, trên thế giới này quân cờ trên tay anh không biết là bao nhiêu rồi nhưng anh không cần họ, chỉ là tạo mối quan hệ vậy thôi, còn những người bạn hay quân cờ thật sự thì chỉ đếm trên đầu ngón tay

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 3: Đạo diễn

Sau việc sắp đặt hôn ước đó ngày nào Quyền Thần Bảo cũng vui đầu vào công việc chất đống, không phải Quyền Thần Bảo không quan tâm mà là Quyền Thần Bảo vốn dĩ là không có thời gian để quan tâm đến

"Lão đại, ảnh của cô vợ tương lai của ngài này"- Nguyên Từ Phong cầm tấm ảnh trên tay cung kính đưa Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo vốn dĩ là không để ý đến

"Đề trên bàn đi, Từ Phong kêu những người còn lại vào phòng họp"- Quyền Thần Bảo không ngược mặt lên chủ yếu là dán mắt vào ipad rồi ra lệnh

"Vâng"- Nguyên Từ Phong đáp lại rồi mở cửa đi ra ngoài, Quyền Thần Bảo đứng dậy ném một sấp giấy nặng lên tấm ảnh rồi bước ra ngoài với cái ipad trên tay

Hồng Hi và Biện Liệt đang đấu khẩu chí chóe ở trong phòng họp thì Quyền Thần Bảo đi vào với khuôn mặt không mấy gì là vui vẻ nhìn thấy sắc mặt lãnh khốc, lạnh lùng còn có mùi nộ khí họ liền im lặng đứng lên cúi đầu Quyền Thần Bảo ngồi xuống chiếc ghế màu đỏ, ném cái ipad xuống bàn

"Lão đại, lại là chuyện Tuấn Chung à"- Hân Hân nhủ mày cung kính hỏi, tên này lúc nào cũng bày việc cho Quyền Thần Bảo xử lý và tiêu diệt những mối nguy giúp hắn

"Ngày mai vào lúc 2h sáng, Ngô Thắng sẽ giao một lô hàng cấm tại Indonexia"- Biện Liệt báo cáo tình hình cho Quyền Thần Bảo nghe, lại một lần nữa gương mặt lãnh khốc và lạnh lùng ấy lại hiện ra, ngày mai xem ra Quyền Thần Bảo không thể nhúng tay vào việc này nữa rồi, chỉ có thể ngồi xem kịch vui mà anh chính là đạo diễn mà thôi

"Hong Hi, lại đây"- Quyền Thần Bảo gọi tên Hồng Hi khiến cô giật cả mình nhưng cũng lùi thui đi lại, cô ghé tai vào miệng Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo lập tức nói gì đó với Hồng Hi đột nhiên gương mặt ỉu xiu của Hồng Hi trở lại như thường mà còn thể hiện thái độ ranh ma và mong chờ, từ trước đến nay khi Quyền Thần Bảo bàn riêng việc gì đó với Hồng Hi thì chắc chắn sẽ rất là thú vị và không kém phần tàn nhẫn

"Thuộc hạ sẽ không lán phụ lòng chủ nhân"- Hồng Hi vui vẻ cất lời nói, về mặt Quyền Thần Bảo chẳng một kia cảm xúc nào ngoài vẻ mặt lạnh lùng, lãnh khốc kia cả

---

Bước vào căn phòng của mình, màu chủ đạo của căn phòng là màu đen, Quyền Thần Bảo tháo chiếc bao tay trên tay ra ném đi một rồi lại tháo cả vạt ném đi. Quyền Thần Bảo đi vào nhà tắm mở vòi nước lạnh để nước chảy từ đỉnh đầu đến gót chân Quyền Thần Bảo hôm nay đối với anh thật mệt mỏi, ngày mai anh còn phải giải quyết việc ở công ty và một lô hàng đã bị đánh cắp.

Tuy Quyền Thần Bảo chỉ là một trùm mafia nhưng đối với anh, anh như là một vị vua cai quản cả một đất nước vậy đó. Trăm công nghìn việc chỉ toàn đổ lên đầu Quyền Thần Bảo anh, thật mệt mỏi, nếu không vì gia đình thì anh sẽ không tiếp nhận Quyền gia để rồi nhúng tay và giới Hắc đạo tràn đầy mưu tính và ngập máu này, nhưng anh quen rồi nên không có gì là mới mẻ.

Một ngày hàng chục mạng người chết dưới đám tay sai của anh thì sao chứ? Có liên quan đến đời sống của anh sao? Hàng ngàn cô gái bại dưới tay anh thì đã sao? Anh sẽ không quan tâm họ, cuộc sống của anh không mang tên những kẻ đó, cuộc sống của anh chỉ mang mỗi tên anh QUYỀN THẦN BẢO

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [vWw.EbookFull.Net](http://vWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 4: Huyết băng

Ở nhà Thần Hiền đang nhốn nháo vì cô con gái vàng ngọc của họ sắp về tới Thần gia rồi, cô gái này có phần nhõng nhẽo và đòi hỏi cao nên phải chuẩn bị thật kỹ lưỡng

"Lão gia, ông nghĩ bây giờ Băng nhi đã lên xe chưa?"- Thuần Uyên vợ của Thần Hiền lo lắng hỏi

"Chắc cũng gần về tới rồi"- Thần Hiền vừa đọc báo vừa đáp lại

"Thưa ngài, cô chủ đã về đến rồi ạ"- mấy tên vệ sĩ chạy vào báo cáo, Thuần Uyên và Thần Hiền lập tức đứng lên ngóng ra cửa

Bước từ ngoài vào là một cô gái tầm 17-18 tuổi trên người cô khoác chiếc váy ngắn ngang gối, chân mang một đôi cao gót, cô có mái tóc màu bạch kim nổi bật, nước da trắng hồng, đôi mắt màu tím và đôi môi nhỏ càng tăng vẻ quyến rũ trên khuôn mặt cô, cô sở hữu cơ thể có đường cong chữ S bộ ngực nở nang và cặp mông căng tròn, cô gái này chính là Huyết Băng con gái độc nhất vô nhị của nhà họ Thần

"Anh...anh...cả anh nữa...mau đem tất cả những thứ này ném hết vào sọt rác cho tôi"-Huyết Băng chỉ vào mặt 3 người đàn ông bắt họ đem ném tất cả những loại hoa trong nhà vì đơn giản cô bị dị ứng với hoa. Vẻ mặt cao ngạo của cô khiến những người gặp mặt đầu tiên đều cảm thấy phát ghét nhưng cô vốn là như thế cao ngạo vô cùng

"Huyết Băng chào ba mẹ"- Huyết Băng nở nụ cười thật dễ thương xà vào lòng họ nhõng nhẽo

"Băng nhi con về thật tốt,con có đói không, chúng ta đi dùng bữa nha"- Thuần Uyên nhẹ nhàng vuốt tóc Huyết Băng cưng chiều nói

"Vâng, dù gì cũng ngồi máy bay mấy tiếng đồng hồ rồi nên con cũng muốn ăn rồi đi dạo"- Huyết Băng từ tốn nói, hôm nay tâm tình cô tuyệt đối tốt nên muốn ăn và đi dạo, dù gì mexico này cũng 3 năm cô chưa về đây nên còn phần lạ lẫm

"Được, được..chỉ cần con gái của ta thích ta sẵn sàng thực hiện"- Thần Hiền cười khích cả mặt đột nhiên Huyết Băng đứng lên đi dạo một vòng quanh căn nhà to lớn, cô sờ tay vào một số thứ bỗng cô lấy được một tấm giấy, cô tò mò định mở ra xem thì Thuần Uyên nhanh chóng giật lấy, cô nhú chặt đôi mày thanh tú lại

"Mẹ đó là cái gì sao lại không cho con đọc? Có phải mọi người giấu con cái gì đó không? Con không thích bị người khác dối lừa đâu "- Huyết Băng gương mặt bỗng nghiêm túc hẳn lên, cô từ 3 nước trở về đó chính là Anh, Hàn Quốc và Trung Quốc nên có thể không hiểu nhiều về gia đình lúc bây giờ nên cô thật sự không muốn bất cứ người trong gia đình giấu diếm cô bất cứ thứ gì. Cô được ví là một con cáo tinh ranh vô cùng

"Thật ra thì chỉ là những tấm giấy về hoa hồng và quần áo những loại nước hoa mang hương vị của nó thôi con gái con đừng đa nghi"- Thần Hiền đứng

lên giải vây cho vợ mình, Huyết Băng đương nhiên tin ba mình nên tạm thời không truy cứu nữa, cô đang rất đói

"Được, con tạm thời không truy cứu bất cứ thứ gì hết nhưng chỉ con phòng ăn đi con đói lắm rồi ả"- một vài chữ đầu thì gương mặt cô rất nghiêm túc còn những chữ còn lại thì cô nói bằng giọng nhõng nhẽo vô cùng

"Được chúng ta liền đi ăn"- Thuần Uyên truyền những tờ giấy cho Thần Hiền rồi nháy mắt một cái ý muốn nói ông ấy phảo cắt thật kĩ không thể để cho Huyết Băng thấy cái đó, nếu không cô sẽ lật tung cái nhà này lên và đi tìm người có tên trong những tờ giấy đó

Tính tình của Huyết Băng thì vô cùng kì lạ lúc lạnh lúc nóng, và điều đặc biệt là sắc đẹp của cô khiến vạn người nhìn vạn người mê và đương nhiên nếu người nào không gục dưới nhan sắc của cô thì xem như người đó đã bị cô nhắm trúng nhưng trong suốt 18 năm qua chưa ai là không ngã gục trước cô cả nên chắc không ai rơi vào tình trạng bị cô đề ý đâu

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 5: Bỏ trốn

Huyết Băng nằm trên giường lăn qua lăn lại đầy chán nản, lẽ ra hôm nay cô được đi chơi nhưng không hiểu tại sao ba mẹ cô lại bận, còn không cho cô ra ngoài đường nữa, tiểu thư như cô mà phải bị ràng buộc như thế ư? Nực cười

Huyết Băng mở tủ quần áo ra, lấy cho bản thân một bộ đồ màu đen ôm trọn cơ thể hoàn hảo, cô kéo một mảnh vải từ áo ra che khuất khuôn mặt yêu nghiệt chỉ để lại đôi mắt màu tím cùng mái tóc mà thôi.

Cô nhanh chóng phi thẳng xuống sân nhà qua cửa sổ, dù phòng cô nằm tận trên tầng 3 của biệt thự nhưng đối với cô vẫn không nhằm nò gì cả. Cùng lắm thì bị trật tay hay gãy chân thôi

---

"Người đừng cố chạy nữa, trốn không thoát đâu"- Hồng Hi đi theo tên cầm lô hàng đang chạy thực mạng về phía trước, lô hàng này là của chủ nhân cô Quyền Thân Bảo, do anh có việc tại Thái nên không thể trực tiếp đi đón nhận lô hàng này

"Hồng Hi, có chết ta cũng không đứng lại, lô hàng này vốn dĩ là của ta"- tên đó vừa chạy vừa nói

"Người..."

\*Rầm\*

Hồng Hi vừa dứt lời bỗng tiếng va chạm lớn khiến cô có chút tò mò, lô hàng nhanh chóng nằm dưới chân Hồng Hi, Hồng Hi cứ ngỡ là Biện Liệt đang chặn trước nhưng nhìn lại là một cô gái có mái tóc màu bạch kim cùng với đôi mắt màu tím đang ngồi xoa cánh tay bị rí máu, phía xa có người đang đi đến như đang muốn bắt cô ta

"Chết tiệt, các người cản đường bọn tiểu thư quá rồi đó"- Huyết Băng ngạo mạn nói lấy một câu khiến Hồng Hi nhú mày, tại sao lại có thể ngạo mạn như thế chứ?

"Hồng Hi, lô hàng đã lấy được chưa?"- Nguyên Tử Phong đứng trước mặt Hồng Hi hỏi, cô lập tức đưa lô hàng cho Nguyên Tử Phong

"Phong Phong, anh nhìn xem cô gái đó sao quen thế? Lại còn rất ngạo mạn nữa"- Hồng Hi chỉ tay về phía Huyết Băng đang đứng đó

"Tiểu thư...tiểu thư đứng lại... đừng chạy nữa...ai đó bắt người con gái trước mặt giúp chúng tôi với"- mấy tên người hầu tiếp tục kêu la, Biện Liệt từ đâu đi đến nắm chặt lấy tay Huyết Băng, cô vùng vẫy

"Mau buông ta ra, nếu không thì đừng trách ta"- Huyết Băng ngạo mạn nói lời đe dọa khiến khóe môi Biện Liệt vẽ thành một đường cong

"Thế không biết tiểu thư đây sẽ xử lí tôi ra sao?"- Biện Liệt cố tình nói ra lời khiêu khích, Huyết Băng lẽ ra chỉ định king kong lên mái nhà rồi chạy đi nhưng cô thấy bọn người đó chạy đến gần cô rồi mà cái tên này cứ khoải chân đường

"Là người ép ta"- Huyết Băng lạnh lùng nói rồi cô dùng chân đá về phía sau chân Biện Liệt thừa cơ hội rút tay ra, nhảy lên cao lấy trớn đá một phát mạnh vào người Biện Liệt lúc này Biện Liệt không biết mình đang bị gì chỉ cảm thấy mọi chuyện xảy ra trong chớp nhoáng thôi. Hồng Hi thấy Biện Liệt bị đánh như thế liền xông ra, Huyết Băng tình mất dùng chân đá một cú mạnh vào Hồng Hi khiến Hồng Hi văng xa, Huyết Băng nhảy lên một cái từ cao rồi phóng đi trên mái nhà Nguyên Tử Phong tình mất thấy được đôi bông tai hình con hắc phụng và thấy chân cô gái đó bị thương đến chảy máu

"Biện Liệt, Hồng Hi, hai đứa có sao không?"- Hân Hân chạy đến đỡ Hồng Hi rồi đỡ đến Biện Liệt, Hồng Hi và Biện Liệt đều có chung một phản ứng là phun ra máu, Nguyên Tử Phong chạy đến đỡ Biện Liệt còn Hồng Hi thì Hân Hân lo

"Mau lên, đưa họ về bác sĩ của chủ nhân"- Nguyên Từ Phong ra lệnh rồi cả hai diu Hồng Hi và Biện Liệt vào chiếc xe Jeep rồi chạy đi nhanh

Riêng Huyết Băng thì dừng lại một chỗ nào đó tay cô ôm chặt lấy cổ chân về đầu đón, cô tháo đôi bông tai hình hắc phụng ra khỏi tai rồi cất cẩn thận vào trong túi cô nhanh chóng phóng đi

...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 6: Động lòng

"Thưa ông chủ, tiểu thư đã trốn ra ngoài chúng tôi đã cố hết sức nhưng vẫn không bắt được tiểu thư"- tên người hầu thân cận báo với Thần Hiền, lúc này Thần Hiền tay nắm chặt thành quyền, ngày mai là sinh nhật cô rồi mà cô vẫn mãi cứng đầu, tính cô ngạo mạn, không xem ai ra gì là tính trời cho nên Thần Hiền, Thuần Uyên muốn quản quản cũng không nổi

tối nay Quyền Thần Bảo sẽ về đến Mexico này, và điều đương nhiên là Thần Hiền sẽ gặp Quyền Thần Bảo nhưng Quyền Thần Bảo lại muốn gặp Huyết Băng, với một việc nữa là Tuấn Chung đang truy sát đứa con gái này của Thần Hiền nên ông không muốn cho nó ra ngoài nhưng tính bướng bỉnh và ngạo mạn của nó làm nguy hiểm đến tính mạng của chính nó

"Mau tìm tiểu thư về đây bằng mọi giá"- Thần Hiền đứng lên ra lệnh, ông lập tức lấy điện thoại gọi cho Nguyên Từ Phong

"Thần lão đại, ngài cần gì?" Nguyên Từ Phong bên đầu dây cung kính trả lời

"Nguyên Từ Phong cho ta biết khi nào Quyền lão đại về đến Mexico này?"- Thần Hiền hỏi, chỉ cần biết được Quyền Thần Bảo thời gian chính xác về tới thì chắc chắn ông sẽ sắp xếp xong chuyện của Huyết Băng

"Thưa Thần lão đại, chủ nhân của chúng tôi không có khái niệm thời gian, chỉ cần chủ nhân thích thì mấy giờ cũng có thể về đến Mexico này"- Nguyên Từ Phong bên dây nhếch môi nói, Nguyên Từ Phong biết suốt nỗi mong chờ của Thần Hiền nên cô tình làm vậy, và đương nhiên Thần Hiền không nói gì lập tức tắt máy

---

Huyết Băng bị lạc ở Mexico bao la này, cô hoàn toàn không biết đường để trở về, một chút ký ức về Mexico này cô còn không nhớ nổi, năm cô lên 7 tuổi đã bị tông đi Pháp rồi nên cô chẳng nhớ gì về nơi này

Huyết Băng do dự một hồi lâu thì mới đứng lên chuẩn bị tìm đường đi tiếp nhưng ai ngờ bị một mũi tên ghim thẳng vào bả vai khiến cô đau đớn, Huyết Băng cố sức ngoảnh mặt lại phía sau một cái để nhớ mặt người này, cô lập tức phóng như bay về phía trước, bỗng một chiếc trực thăng đang hạ cánh xuống cô lập tức phóng xuống cạnh chiếc trực thăng này

Quyền Thần Bảo oai phong bước xuống chiếc trực thăng, gương mặt anh trở nên lạnh lùng và đáng sợ, Quyền Thần Bảo vừa bước được hai bước bỗng một cô gái chạy đến anh, ngã hẫng vào anh, thuộc hạ định chạy đến bắt cô ta đi vì thấy ánh mắt Quyền Thần Bảo không hài lòng nhưng anh kịp thời chặn lại, người con gái đó không ai khác là Huyết Băng, người cô nhuộm máu

"Cứu tôi...cứu...cứu tôi...có người...có...ng..."- cô chưa nói hoàn chỉnh câu liền ngắt xù, trong lòng Quyền Thần Bảo bỗng dâng lên một cảm giác xót xa

"Đi tìm xung quanh, ai khả nghi, bắt hết"- Quyền Thần Bảo uy quyền ra lệnh

"Vâng thưa chủ nhân"- đám thuộc hạ chạy đi. Quyền Thần Bảo lạnh lùng bế Huyết Băng đi về phía trước nhưng bỗng Quyền Thần Bảo thấy mũi tên còn ghim trên người Huyết Băng anh lãnh khốc nhìn mũi tên rồi bế cô rẽ sang hướng khác, anh bế cô đến một ngôi nhà của anh, ngôi nhà này không quá lớn nhưng đầy đủ tiện nghi, đặt cô trên bàn, cô từ từ mở mắt ra đôi mắt màu tím của cô gặp ánh mắt màu đỏ xám của Quyền Thần Bảo liền mê mẩn, còn Quyền Thần Bảo khi thấy ánh mắt của cô thì tim bỗng loạn nhịp

"Cô ráng chịu, tôi sẽ lấy mũi tên này ra giúp cô"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói, chính bản thân Quyền Thần Bảo còn không biết tại sao mình lại nói một cách nhẹ nhàng như thế

"Nhờ vào anh rồi"- cô mệt mỏi nói, Quyền Thần Bảo nắm chặt lấy mũi tên, anh chỉ cần nắm và kéo một cái thì mũi tên liền ra khỏi cơ thể Huyết Băng rồi nhưng anh lại không nỡ, còn cô cố chịu đau bằng cách cắn chặt môi, Quyền Thần Bảo định rút mũi tên ra liền thấy cô cắn môi, nếu cô cắn quá mạnh sẽ bật máu mất

"Tay tôi ở đây, đau cứ cắn"- Quyền Thần Bảo đưa tay lên miệng Huyết Băng nhẹ nhàng nói, anh sợ nếu dùng lời lạnh lùng, lãnh khốc nói với cô cô sẽ khóc mất



"Cám ơn...anh"- cô mỉm cười nhẹ một cái, Quyền Thần Bảo biết là cô sẽ không cần đây nên đưa tay vào miệng cô, anh rút mũi tên ra một cách nhẹ nhàng nhất cô cần chặt lấy tay anh, mồ hôi trên trán cô nhễ nhãi rơi xuống

"Xong rồi, để tôi băng bó cho cô"- Quyền Thần Bảo một lần nữa lạnh lùng nói, Huyết Băng nhả tay anh ra, liền thấy tay anh đã chảy máu liền ngưng ngừng

"Xin lỗi anh, tôi làm tay anh chảy máu rồi"- Huyết Băng vương đôi mắt to tròn ngây thơ ra nhìn Quyền Thần Bảo khỏe mắt còn ngấn nước, tìm Quyền Thần Bảo đập lệch một nhịp lớn, anh lạnh lùng không nói gì hết, băng bó lại cho cô, Huyết Băng nhìn Quyền Thần Bảo một cách mê mẩn nhưng...nhưng cô không thể động lòng được vì nếu như thế sẽ rất nguy hiểm cho cả hai

Cô lắc đầu vài cái cùng lúc Quyền Thần Bảo băng bó xong, cô đứng lên cuối đầu chào một cái rồi nhảy trên những mái nhà mà đi, Quyền Thần Bảo đột nhiên cảm thấy nhớ cô, dù cô chỉ vừa mới đi chưa đầy 5 giây. Xem ra Quyền Thần Bảo anh động lòng rồi

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 7: Tiệc sinh nhật

Huyết Băng cuối cùng cũng về đến nhà, cô mở cửa ra lập tức ngã xuống nền nhà, Thần Hiền hốt hoảng đỡ cô lên gọi bác sĩ đến chữa trị cho cô

---

2 ngày sau tiệc sinh nhật của Huyết Băng được tổ chức long trọng tại một nhà hàng lớn, Thần Hiền khoác lên người một bộ quần áo sang chảnh, Thuần Uyên thì mặc một chiếc váy dài tôn vẻ quyền quý

Còn riêng Huyết Băng thì nằm dạ trên giường, mỗi khi Huyết Băng nhắm mắt thì đôi mắt xám đỏ đó lại hiện ra trong tâm trí cô, cô tức giận đập tung gối nền xuống đất, cô ngồi dậy lấy đại một bộ váy rồi thay, thật nhanh sau cô bước ra ngoài và vào một cái phòng khác, mọi người cuối đầu trước cô

"Lạnh lùng, ngạo mạn"- cô buông một lời không đầu không đuôi, mấy người thợ trang điểm trong phòng hiểu ý liền thực hiện lời cô nói

30 phút sau, cô bước khỏi phòng trang điểm đôi mắt màu tím không còn ngây thơ nữa thay vào đó là sự lãnh khốc và lạnh lùng. Huyết Băng trở lại vào phòng lấy một sợi dây chuyền hình con phụng màu đỏ được thiết kế tinh tế đeo vào cổ

"Huyết Băng này, chỉ tiến chứ không lui"- cô mỉm cười đắc chí nói rồi mang một đôi cao gót đi ra khỏi phòng

*Tại buổi tiệc*

Thần Hiền như muốn bốc khói vì lượng khách quá đông mà Huyết Băng còn chưa đến

"Huyết Băng đến chưa? Sắp đến giờ rồi"- Thuần Uyên sốt ruột hỏi, ngay lúc đó bỗng trước cửa nhà hàng, xe của Quyền Thần Bảo dẫn đầu, anh bước xuống một cách oai phong, lạnh lùng, lãnh khốc. Không mang một chút gì gọi là dịu dàng cả

"Quyền lão đại"- Thần Hiền cuối đầu, Quyền Thần Bảo chỉ gật đầu nhẹ lập tức cùng Hồng Hi, Biện Liệt, Nguyên Từ Phong và Hân Hân đi vào trong

Số lượng khách ngày càng đông nhưng Huyết Băng vẫn chưa đến khiến ai nấy đều lo lắng và sốt ruột, Quyền Thần Bảo cầm trên tay ly rượu màu đỏ, anh nhấp vài ngụm rồi hạ ly rượu xuống, mọi người trong sảnh ai nấy đều chú ý đến nhan sắc trời cho của Quyền Thần Bảo nhưng họ không dám lại gần vì vẻ mặt lãnh khốc của Quyền Thần Bảo

Huyết Băng cuối cùng cũng xuất hiện, hiện giờ gương mặt cô cực kì lạnh lùng, cô đi đến đâu ai nấy đều phải né qua một bên, danh tiếng của Huyết Băng đã bay rất xa vì sự lạnh lùng và ngạo mạn của cô.

"Huyết Băng, cho anh một cơ hội có được không?"- một công tử khôi ngô tuấn tú nhưng không sánh bằng Quyền Thần Bảo ngó lơ nhưng chỉ nhận được đôi mắt lạnh lùng của Huyết Băng, cô lách sang một bên không muốn chú ý đến

"Huyết Băng, anh yêu em"- tên đó cả gan hôn lên má Huyết Băng một cái, cô tức giận tát mạnh một cái vào mặt hắn ai nấy kinh sợ

"Đừng chạm vào Huyết Băng tôi, bọn tiểu thư ghê tởm anh. Anh cũng nói yêu bọn tiểu thư nhưng lại đi cùng con khác. Anh xem bọn tiểu thư là đồ ngốc? Biến khuất mắt tôi ngay lập tức"- Huyết Băng lạnh lùng nói, những loại người này cô gặp đầy cô tiếp tục bước đi trên con đường của cô, nhưng cô gặp phải Quyền Thần Bảo đi đến cô bất ngờ nhìn lên đôi mắt màu xám đỏ đó, nhưng người này khác so với cô gặp, hắn ta lãnh khốc, lạnh lùng, trong mắt hắn không có gì gọi là dịu dàng cả

Còn về Quyền Thần Bảo khi thấy Huyết Băng trong tâm can bỗng nhớ đến người con gái có mái tóc bạch kim và đôi mắt tím tròn đầy, nhưng cô gái

đứng trước mặt anh thì không phải, cô ta lạnh lùng, dù đôi mắt có giống nhưng lại mang sự ngạo mạn không xem ai ra gì.

Cứ như thế Quyền Thần Bảo và Huyết Băng đã thờ ơ bước ngang qua nhau

...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 8: Trang điểm - Hôn môi

Quyền Thần Bảo cầm ly rượu tiến đến chỗ Thần Hiền cả hai nhìn nhau một lúc rồi mới quyết định đi vào phòng chờ của Huyết Băng để nói chuyện, vì hiện giờ cô không có ở đó, cô đang đứng cùng Thuần Uyên

"Quyền lão đại, thời cơ của chúng ta đến rồi"- Thần Hiền cười khẩy một cái

"Chúng ta có thể dễ dàng thực hiện kế hoạch thông qua mối quan hệ này"- Quyền Thần Bảo nhếch môi một cái

"Quyền lão đại nói chí lý"- Thần Hiền cười một cái, bỗng cửa ra vào mở ra hình bóng xinh đẹp tiến thẳng vào trong phòng

"Thưa ba, đến giờ rồi"- Huyết Băng khép nép nói, cô cúi đầu xuống, bộ dạng này và bộ dạng lúc nãy khác nhau một trời một vực khiến Quyền Thần Bảo có chút khó hiểu nhưng về mặt trông như là chẳng quan tâm

"Haha, con gái cưng. Ta biết rồi, ta ra trước con và Quyền lão đại cứ từ từ nói chuyện"- Thần Hiền cười híp mắt nói rồi rời đi

Căn phòng hiện giờ chỉ còn lại Huyết Băng và Quyền Thần Bảo, cô thì cúi gằm mặt khiến Quyền Thần Bảo chẳng thấy gì trên gương mặt cô cả. Quyền Thần Bảo đi lại trên một cái ghế và ngồi vào đó cái chỗ vốn dĩ là của Huyết Băng. Cô không nói gì lặng lẽ đi đến bàn trang điểm lấy một cây son, hộp phấn ra cô ngước mặt lên, khuôn mặt nhỏ dễ thương của cô ngấn nước, cô nhìn mình trong gương cười khẩy một cái. Quyền Thần Bảo ngồi cách đó không xa tuy mắt không hướng về phía cô nhưng vẫn biết cô ở đó làm gì và biểu hiện trên khuôn mặt cô, không hiểu tại sao Quyền Thần Bảo lại bóp chặt cái ly rượu trên tay đến mức nó như sắp vỡ ra, Quyền Thần Bảo đặt ly rượu xuống đi lại cạnh Huyết Băng, Quyền Thần Bảo đi lại cạnh Huyết Băng cúi người xuống lấy khăn tay lau nước mắt trên mặt Huyết Băng

"Hôm nay...sinh nhật cô....sao lại khóc?"- Quyền Thần Bảo vừa lau nước mắt cho cô vừa hỏi, mặt cô bỗng biến sắc, mắt cô rơi lệ thêm một lần nữa khiến Quyền Thần Bảo lắc đầu một cái

"Đám người đó...nói tôi...không phải con của ba mẹ...hức...tôi... huhu..."- Huyết Băng uất ức nói rồi ôm chặt lấy Quyền Thần Bảo mà khóc, Quyền Thần Bảo một phen bất ngờ, chưa ai gan dạ mà ôm lấy ông trùm như anh cả

"Đừng khóc"- Quyền Thần Bảo đưa tay vỗ nhẹ sau lưng Huyết Băng an ủi, hành động của Quyền Thần Bảo và Huyết Băng vô tình lọt vào mắt một người

"Anh không phải tôi...sao anh hiểu chứ...huhu...hức...huhu"- Huyết Băng không biết tại sao lại như thế vừa khóc vừa đánh thùm thụp lên người Quyền Thần Bảo như làm nũng

\*Cóc...cóc\*

Tiếng gõ cửa khiến Quyền Thần Bảo nhú mày. Ai lại gõ cửa lúc này chứ

"Chủ nhân, đến giờ rồi ạ"- Hồng Hi bên ngoài nói vọng vào khiến Quyền Thần Bảo nhẹ nhõm hơn còn Huyết Băng thì cứ khóc, Huyết Băng khóc đến mắt sưng đỏ lên, Quyền Thần Bảo nhìn có chút xót xa

"Người ra ngoài trước, nói với Thần lão đại dời buổi tiệc trễ 30 phút. Đây là lệnh của Quyền Thần Bảo ta"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói, một câu của anh có thể khiến cho cả thế giới phục tùng

"Vâng thưa chủ nhân"- Hồng Hi đáp rồi đi khỏi

Quyền Thần Bảo nâng mặt Huyết Băng lên, gương mặt cô đã không còn một chút son phấn nào nữa, mắt cũng sưng húp lên, tay Quyền Thần Bảo tự chủ đưa lên mặt Huyết Băng lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại, Quyền Thần Bảo không phủ nhận người con gái trước mặt rất đẹp, từng đường nét trên khuôn mặt yêu nghiệt khiến người nhìn mê mẩn

"Huyết Băng, tôi đã cho dời buổi tiệc lại 30 phút nữa, cô cũng nên trang điểm lại đi. Đừng khóc nữa"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói, Huyết Băng lắc đầu nhẹ biểu tình như không muốn



"..."

"Quyền Thần Bảo tôi không thích nói hai lần"- anh lạnh giọng đi. Huyết Băng khước mắt đỏ lên rồi quay người lại bàn trang điểm cô cầm hộp phấn lên nhưng nó cứ rơi xuống. Quyền Thần Bảo lắc đầu một cái liền xoay người cô trở lại đối diện

"Huyết Băng, hôm nay tôi hơi thất vọng về em. Tôi nghe danh em ngạo mạn không xem ai ra gì chỉ làm theo ý mình, mục đích tôi đến đây là để xem biểu hiện đó của Huyết Băng em, nhưng cái tôi thấy bây giờ là gì nhỉ?"- Quyền Thần Bảo quay mặt hướng khác nói nhưng tay trụ trên gương mặt nhợt nhạt của cô

Huyết Băng mở to mắt nhìn Quyền Thần Bảo, con người lãnh khốc, lạnh lùng khi nãy cô thấy với con người bây giờ là cùng một người à?

"Em không nên vì một lời nói mà nản chí, em chỉ mới 18 tuổi thôi. Em còn rất nhỏ đó, có biết không? Nên đừng nản chí"- Quyền Thần Bảo cầm hộp phấn lên dùng miếng đệm đậm vài cái rồi bắt đầu đánh phấn cho cô, cô nhìn anh một cách mù quáng

"Em hãy lạc quan như hộp phấn này chẳng hạn. Có thể tẩy đi cũng có thể đánh thêm"- Quyền Thần Bảo ngưng một lúc rồi nói tiếp cùng lúc đó cũng đánh phấn cho cô xong

"Quyền lão đại ý anh là..."- Huyết Băng sau một lúc im lặng cũng lên tiếng

"Em thông minh đó, nhưng.. vẫn còn phần ngây thơ"- Quyền Thần Bảo cười lạnh rồi cầm cây son màu đỏ lên mở nắp ra, anh đỡ lấy gương mặt nhỏ của cô rồi bắt đầu son lên môi cô một màu đỏ của máu. Đã xong bây giờ Huyết Băng lúc này đã trở lại rồi, đẹp và ngạo mạn

"Em bây giờ vẫn tuyệt hơn khi nãy"- Quyền Thần Bảo đứng lên cho tay vào túi quần lạnh lùng nói, Huyết Băng cũng đứng lên bàn tay thon gọn ôm lấy Quyền Thần Bảo

"Tôi không biết bộ dạng khi nãy là như thế nào nhưng tôi rất cảm ơn anh"- Huyết Băng nhẹ nhàng nói lời nói mang chút cảm kích mang chút đau thương

"Thái độ tốt...nhưng đây không phải mẫu con gái tôi thích... Cái tôi thích ở em là sự ngạo mạn"- Quyền Thần Bảo quay người cuối xuống Huyết Băng nói, nhưng không ngờ cô lại áp môi mình vào môi anh, nụ hôn này nhẹ nhàng nhưng không nồng cháy như trong phim hay làm

"Thế tính thích gì làm đó của tôi anh có thích không? Tôi nghĩ là không đâu!"- Huyết Băng ngạo mạn nói rồi bước đi một cách kiêu hãnh rời khỏi phòng. Quyền Thần Bảo thì ngây người một lúc rồi cười khẩy một cái người con gái này quả thật là người dễ cười cũng sẽ dễ khóc, lại có vài phần ngốc ngốc tính ra thì cũng đáng yêu đó thôi

...

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 9: Công khai

Huyết Băng ngạo mạn đi ra khỏi phòng tuy người ngoài nhìn vào thì không biết cô đang nghĩ gì nhưng tận sâu thẳm trong đôi mắt màu tím lại đang buồn tủi vô cùng thật đáng ghét, chỉ vì cô không mang họ Thần thì không phải con của họ sao? Các người đó làm như cô không thắc mắc rằng tại sao mình không được mang họ Thần mà thay vào đó là họ Huyết.

Huyết Băng lấy làm lạ tại sao tên cô lại là Huyết Băng, nếu Huyết dịch ra sẽ là máu, còn Băng dịch ra sẽ là đông. Tại sao cô lại có cái tên kì lạ đến vậy chứ?

Vừa đi vừa ngẫm nghĩ cô va vào một người hình, cô định ngược lên chửi cho người đó một trận nhưng chợt khựng lại rồi ánh mắt lộ vẻ cười

"PBT"- Huyết Băng vui vẻ ôm trằm lấy người đó, tuy người đó không cao to con nhưng gương mặt lại rất yêu nghiệt, lại mang vẻ đẹp như một đứa con gái, nhưng vẫn rất xinh trai mà

"Huyết Băng cô nương em còn nhớ đến ta à?"- PBT cười chọc Huyết Băng cô cười cười một lúc rồi lại đánh lên tay PBT

"PBT tại sao lại quay về chẳng phải anh còn ở Anh để làm việc hả?"- cô tươi cười rồi lại nhanh chóng trở lại vẻ nghiêm túc một chút

"Hôm nay là sinh nhật của tiểu tông mà sao anh lại không quay về chứ? Huyết Băng thì ra trong tim em anh phũ phàng như thế à?"- PBT cười tươi khiến cho bao cô gái ngây ngất

"Âyguuu, sao em dám chứ? Anh toàn nghĩ sai về em! Giận anh"- Huyết Băng lộ vẻ giận dỗi khiến cho PBT hơi nhú mày

"Huyết Băng, anh xin lỗi mà, hôm nay anh có dẫn theo một người đó. Anh biết em sẽ bất ngờ"- PBT cười cười một chút rồi chọc chọc má Huyết Băng

"Anh đưa anh Thành Trung về à?"- cô hào hứng thấy rõ khiến người nhìn cô nẩy giờ nhúu chặt mày lại

"Anh cũng đã nghĩ sẽ đưa cậu ta về đây với em nhưng...cậu ta đang ở Thụy Điển không thể về đây, nhưng đừng buồn anh mang VHL về cho em đó"- PBT nhanh chóng trả lời khiến sắc mặt Huyết Băng kém đi, nhưng khi nghe được tin người con trai mang tên VHL kia đến thì cô rạng rỡ

"Đâu anh ấy đâu?"-cô tò mò nhìn xung quanh

"VHL chuyện cũng đã nói cậu không bước ra thì đừng hòng tôi cho cậu về Mexico"- PBT lạnh lùng nói, lập tức một cậu con trai dễ thương với mái tóc vuốt sang bên trái, ở trên là cặp kính cận khiến cô xao xuyến

"Aigooo, VHL em nhớ anh chết mất? Kính của anh lại dày hơn nữa rồi, em đã bảo là đừng làm việc nhiều rồi mà! Anh cãi em quai"- Huyết Băng chu chu mỏ khiến cho PBT và VHL phì cười

"Ồi người con gái này! Đã 18 tuổi rồi mà cứ như 1,8 tuổi vậy đó! Với người ngoài thì ngạo mạn còn với tụi anh thì nhõng nhẽo, aigoo em rất cục là có bao nhiêu bộ mặt đây Huyết Băng"- VHL làm vẻ khó hiểu nhưng trong lòng anh ta biết tuốt về Huyết Băng

"Em nhớ anh Thành Trung cơ, 3 năm không liên lạc gì với anh ấy rồi đó"- Huyết Băng xù mặt

"Huyết Băng ơi là Huyết Băng em tưởng chỉ có mình em nhớ cậu ta à? Tụi anh cũng nhớ vậy"- PBT cười nói

"Huyết Băng đến giờ rồi con"- Thuần Uyên từ xa kêu đến khiến Huyết Băng giật mình nhưng nhanh chóng tạm biệt hai người kia, còn PBT và VHL thì nhúng vai một cái rồi ai nấy cầm một ly rượu đi về phía sau Huyết Băng

"Rất cảm ơn mọi người đã dành thời gian quý báu để dự buổi tiệc sinh nhật của con gái chúng tôi"- Trần Hiền tươi cười nói, sau đó mọi người dạt ra một bên để tránh đường cho cô gái diện một chiếc váy cúp ngực đính pha lê và đôi cao gót cao đi vào, Huyết Băng thu hút ánh nhìn từ tất cả mọi người, nhất là những chàng trai có ý đồ với cô nhìn thấy cô liền thêm thườn, bộ ngực và phần mông căng tròn, đường cong chữ S hoàn hảo, nước da trắng sáng, đôi môi đỏ đầy đặn đôi mắt màu tím sâu lắng nhưng toát vẻ lạnh lùng, ngạo mạn.

Quyền Thần Bảo đứng cầm ly rượu lại có chút thẫn thờ trước Huyết Băng, từ trước đến giờ Quyền Thần Bảo không có hứng thú với nam, cũng chẳng có hứng thú với nữ nhưng đặc biệt Quyền Thần Bảo chỉ có hứng thú với mỗi Huyết Băng cô thôi

"Lời nói đầu tiên cho phép Huyết Băng gửi lời cảm ơn đến tất cả mọi người đã dành thời gian đến đây, tuy lúc đầu khi tôi xuất hiện thì có một vài chuyện đã xảy ra, và còn dời buổi tiệc lại 30p chuyện này Huyết Băng tôi xin lỗi mọi người vì sự bất tiện này"- Huyết Băng cất lời, lời nói như rót mật vào tai những người có mặt, mọi người khen Huyết Băng không ngớt lời, tuy cô ngạo mạn nhưng nói chuyện biết trước biết sau rất đáng để công nhận

PBT và VHL đứng đó cười nhẹ, xem ra hai người đó suy nghĩ đúng. Huyết Băng lại trưng cái bộ mặt người lớn đó ra rồi. Huyết Băng quả thật là yêu nghiệt xuất chúng rồi

"Sẵn đây tôi xin được thông báo, con gái chúng tôi Huyết Băng sẽ là hôn thê của Quyền Thần Bảo"- Thuần Uyên vừa dứt lời, Huyết Băng, PBT,VHL như sét đánh ngang tai, cái gì mà là hôn thê chứ? Chết tiệt! Đèn chuyển hương sang Quyền Thần Bảo đứng dưới, ai nấy không khỏi trầm trồ trước sắc đẹp trời cho của Quyền Thần Bảo, họ như đôi uyên ương vậy xứng đôi vừa lứa

Huống hồ chi Quyền Thần Bảo là người có thể lực mạnh và khối tài sản kết xù mà, ai mà chẳng ao ước

"Mẹ, mẹ...mẹ nói gì? Con...con"- cô bắt đầu hoang mang, nhưng thật sự là cô đang còn rất nhỏ... nói thật ra là cô chưa muốn lấy chồng đâu

"Mẹ sẽ giải thích sau"- Thuần Uyên nhẹ nhàng nói khẽ,

Quyền Thần Bảo bước lên cạnh cô choàng tay qua ôm eo cô sát người mình để họ tin, Huyết Băng quay sang nhìn Quyền Thần Bảo, nhưng khía cạnh Huyết Băng nhìn Quyền Thần Bảo khiến cô ngây ngất

PBT và VHL vẻ mặt bình tĩnh nhưng trong lòng hoang mang cực độ

"Không được, tôi không đồng ý. Một kẻ như cô ta không xứng đáng có được Quyền lão đại"- một giọng nữ khiến Huyết Băng và Quyền Thần Bảo nhúu mày, còn những người kia thì tò mò

Lại chuyện gì nữa đây?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 10: Thân phận

Huyết Băng đột nhiên rung lắc bầy, Quyền Thần Bảo tuy không cúi xuống nhưng vẫn cảm nhận được sự rung rẩy của Huyết Băng. Đột nhiên trong người bỗng nộ khí dâng lên, Quyền Thần Bảo khiến người nhìn phải hốt hoảng vì gương mặt hiện giờ, đôi mắt xám đỏ như muốn giết chết kẻ đang nói, nộ khí từ Quyền Thần Bảo ngày càng dày đặc khiến Nguyên Tử Phong đứng từ xa rùng mình

Bỗng nhiên đoạn video cảnh Quyền Thần Bảo trang điểm cho Huyết Băng được chiếu lên màn hình lớn, ngay cả cảnh hôn nhau cũng được ghi lại. Ai nấy trầm trồ còn PBT và VHL đứng người, Huyết Băng trong lòng Quyền Thần Bảo đột nhiên liếc mắt sang hai người đó, đôi mắt đỏ hoe như rằng rất hối hận. Ngay lập tức PBT dùng khẩu hình miệng của bản thân để trấn an Huyết Băng bảo cô đừng sợ

Rồi đoạn video chiếu những tấm ảnh Huyết Băng ôm PBT, làm nũng rồi ôm VHL. Quyền Thần Bảo nộ khí trong người tỏa ra ngày càng dày đặc tuy anh không nhìn lên màn hình

"Huyết Băng tiểu thư vừa hôn người này ngay tức khắc lại ôm người kia. Lãng nhăng như vậy thì làm sao có thể xứng với Quyền lão đại chứ?"- Diệp Tâm Nhi dùng giọng mỉa mai và đôi mắt khinh thường nhìn Huyết Băng. Bất chợt Huyết Băng khóc rống lên, để thể hiện nỗi oan ức, cô vùi đầu vào ngực Quyền Thần Bảo mà khóc. Trong lòng Quyền Thần Bảo bỗng xót xa vô cùng

"Diệp Tâm Nhi đại tiểu thư người không có quyền nói chị dâu tương lai của chúng tôi như thế!"- Biện Liệt cung kính lên tiếng nhưng trong lời nói đầy ẩn ý

"Người..."

Trong lúc hai người đó đối đáp Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng ôm Huyết Băng chặt hơn, anh gỡ bao tay ra dùng bàn tay to lớn lau đi những giọt nước mắt trên mặt cô, PBT và VHL một phen hú hồn. Quyền Thần Bảo có thể ôn nhu đến thế?

"Anh tin em chứ...hử"- Huyết Băng gương đôi mắt to tròn đầy nước nhìn Quyền Thần Bảo

"Tin, anh tin em"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói rồi đặt nụ hôn lên trán cô

*( Gặp mới có 1 buổi mà hôn tận 2 lần, có nhảm lẫn không dị chời!)*

Huyết Băng bầu chặt lấy áo Quyền Thần Bảo như rằng rất sợ hãi

"Đủ rồi"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói, mọi hoạt động đều dừng lại VHL và PBT lúc này mới nhận cơ hội bước lên cạnh cô. PBT dùng tay gỡ Huyết Băng đang dính vào Quyền Thần Bảo. Quyền Thần Bảo cũng chẳng nói gì tiến lên 2 bước

"Các người nghĩ Huyết Băng không xứng?"- Quyền Thần Bảo lời nói phát ra khiến Diệp Tâm Nhi rợn cả gai óc

"Nhưng rõ ràng..."

Diệp Tâm Nhi đang định nói nhưng bị ánh mắt của Quyền Thần Bảo làm cô ta im lặng

"Thật ra...thật ra...hai người này là...là..."

Huyết Băng rụt rè lên tiếng thu hút ánh nhìn, đột nhiên Quyền Thần Bảo quay qua nhìn cô bằng ánh mắt nhìn Diệp Tâm Nhi khiến cô sợ hãi mà khóc nức lên không nói nữa. Quyền Thần Bảo biết mình dọa Huyết Băng sợ nên lập tức thu ánh nhìn lại

"Hai người này là...anh kết nghĩa của tôi...chúng tôi ở bên nhau 7 năm rồi và đã 3 năm không gặp nhau vì tôi cứ mãi đi ngao du"

Huyết Băng bình tĩnh lại rồi nói, tay không chủ mà ghi chặt lấy tay PBT như thế lộ vẻ rằng cô rất sợ

"Nói dối"

Diệp Tâm Nhi bỗng lên tiếng phản đối

Nếu nói về thân phận thì PBT tên dịch ra sẽ là Phùng Bảo Tiến.

Phùng Bảo Tiến lớn lên ở Anh và là một người có danh tiếng tại đó, vừa sở hữu vẻ đẹp trời ban, vừa có quyền có chức, cũng có địa vị trong hắc đạo. Phùng Bảo Tiến là người đa tài nên thường chiếm lĩnh mọi thứ tại Anh. Danh tiếng vang dội khắp thế giới đồng thời cũng là người cai quản giới hắc đạo trong đất nước Anh

Còn VHL tên được dịch ra là Vũ Hoàng Lâm. Vũ Hoàng Lâm lớn lên tại Pháp nhưng vì lí do cá nhân nên đã đến Anh lập công ty và hợp tác cùng Phùng Bảo Tiến, cả hai coi nhau là bạn thân. Vũ Hoàng Lâm là một trong những người giỏi về công nghệ thông tin nhất trên thế giới và cũng là một người cai quản cả đất nước Pháp trong giới hắc đạo.

Và họ quen được Huyết Băng là ở Thụy Điển, do cô đến đó để vui chơi không ngờ lại gặp nhau và kết thân. Huyết Băng từ đầu đã rất cuồng hút vì độ hoạt bát

Và điều đặc biệt là cả Phùng Bảo Tiến và Vũ Hoàng Lâm đều là ân nhân của Quyền Thần Bảo

"Có ai nói cho cô biết rằng Phùng Bảo Tiến tôi đã có người yêu chưa?"- PBT lạnh lùng nói, dám làm tiểu tử tông khóc như thế là chết chắc rồi

"Phùng Bảo Tiến?"- ai nấy trầm trồ khi nghe cái danh đó không ngờ Phùng lão đại lại có mặt ở Mexico này

"Có ai nói cho cô biết Vũ Hoàng Lâm tôi sắp cưới vợ chưa?"- VHL nhếch môi một cái làm Diệp Tâm Nhi đứng người thì ra Huyết Băng lại quen biết rộng rãi như thế!

"Quyền Thần Bảo, có lẽ anh có danh nhưng không có tiếng thì phải. Chức vị trùm mafia đó của anh hình như chỉ có danh thôi đúng không?"\_ Phùng Bảo Tiến cố tình khiêu khích để lấy được sự công bằng cho Huyết Băng

Quyền Thần Bảo lạnh lùng mang bao tay lại, rồi tiến về phía Huyết Băng nhẹ nhàng ôm lấy cô rồi đi xuống phía dưới. Anh bế cô trên tay, cô dụi dụi đầu vào lòng anh khiến anh lộ vẻ cười. Từ khi nào Huyết Băng lại như con mèo nhỏ thế kia?

"Từ khỉ!"- bước ra đến ngoài cửa Quyền Thần Bảo bỗng quay nửa đầu phát ra 2 chữ khiến thế giới trong Diệp Tâm Nhi sụp đổ

Quyền Thần Bảo ôm Huyết Băng đi về phía xe của mình. Hình như cô ngủ rồi thì phải. Đúng là mèo con mà

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 11: Tai nạn

Quyền Thần Bảo trong xe nhìn Huyết Băng đang ngủ thì miệng bỗng nhiên nở nụ cười, người con gái này sao lại kì lạ như thế chứ? Ngao mạn hay tính tình thất thường không có gì đáng nói, nhưng đang khóc chỉ cần ôm một cái là ngủ ngay thì có gì đó không đúng cho lắm. Sao Huyết Băng có thể kì lạ như thế! Day day thái dương đầy khó hiểu thì bỗng phía kính xe có tiếng gõ, khôi phục đang về bình thường Quyền Thần Bảo hạ kính xe

Hồng Hi, Biện Liệt, Nguyên Tử Phong sững người, chủ nhân của họ trước giờ ghét nhất là người ta chạm vào mình, hay thậm chí là chính tay mình chạm người khác nên lúc nào cũng đeo bao tay và mặc ] áo tay dài cả. Nhưng bây giờ nhìn xem, chủ nhân đang không đeo bao tay, tay còn đặt trên người Huyết Băng, áo vest cũng cởi ra mà đắp cho cô gái này, còn để cô gái này nằm trên đùi nữa cơ chứ! Chủ nhân của họ phải chăng đã động lòng?

"Chủ nhân, Diệp Tâm Nhi chúng ta nên làm gì?"- Nguyên Tử Phong cung kính hỏi Quyền Thần Bảo, Quyền Thần Bảo không nói gì lặng lẽ nhìn xuống Huyết Băng đang ngủ, mi mắt của Huyết Băng khẽ động đậy

"Tạm thời, giam cô ta lại đi!"- Quyền Thần Bảo nói xong thì định đóng cửa xe

"Chủ nhân!!! Huyết Băng tiểu thư..."- Hồng Hi áp úng nhìn về phía Huyết Băng

"Ta sẽ đưa về Thần gia sau!"- nói xong câu cuối này Quyền Thần Bảo lập tức đóng kính xe không nhìn thuộc hạ mình dù một cái

---

Nguyên Tử Phong, Hồng Hi, Biện Liệt đang đi về phía nhà hàng để nói với Thần Hiền là chủ nhân của họ sẽ đưa con gái họ về sau. Nhưng không hiểu tại sao Nguyên Tử Phong lại thờ dài một cái

"Tử Phong ca ca anh sao thế?"- Hồng Hi đẩy nhẹ cánh tay Nguyên Tử Phong

"Mấy đứa không thấy cô gái mang tên Huyết Băng đó không giống như vẻ bề ngoài không hả?"- Nguyên Tử Phong dừng bước hỏi

"Cô gái này vốn ngao mạn, tính tình thất thường ai nấy đều biết mà nhưng không hiểu tại sao lại khóc nức nở khi ở trong lòng chủ nhân"- Biện Liệt cũng bắt đầu đặt nghi vấn cho Huyết Băng

"Đó chính là mấu chốt đó, nhìn vẻ mặt cô ta thì có thể nhìn ra là cô ta có thể tự đứng lên để cãi lại Diệp Tâm Nhi nhưng không hiểu tại sao cô ta chỉ đứng đó khóc mà thôi"- Nguyên Tử Phong khoanh tay nói

"Nếu muốn biết thì cứ theo dõi cô ta hằng ngày là được chứ gì!"- Hồng Hi thờ ơ nói, chỉ có như vậy mà còn không biết, ngu hết sức hà

---

Huyết Băng động đậy mắt, đôi mắt màu tím nhìn về phía xung quanh, đầu cô hơi choáng một chút xú. Cô định ngồi dậy thì bỗng tay của Quyền Thần Bảo ấn người cô xuống trở lại

"Quyền Thần Bảo"- Huyết Băng trong vô thức mà gọi thẳng tên anh ra, anh nhú mày lại

"..."

"A! Tôi xin lỗi anh Quyền lão đại!"- Huyết Băng biết mình sai liền xin lỗi

"Cô ngu trên người tôi 3 tiếng rồi! Chân tôi cũng mỏi rã ra, có lẽ cô phải tự mình chạy xe về Thần gia"- Quyền Thần Bảo vừa đeo bao tay vào vừa nói khiến mặt Huyết Băng có chút ửng đỏ

"Nhưng tôi...không biết đường"- cô nhỏ giọng

"Tôi chỉ cô, cô lên ghế lái, tôi lên ghế trợ lái"- Quyền Thần Bảo nói rồi bước xuống xe khiến đầu Huyết Băng đang trên đùi anh cũng rơi xuống, cô dùng ánh mắt vừa khó hiểu vừa đe dọa nhìn anh, nhưng anh bước xuống và đóng cửa lại luôn rồi

"Tên chết bầm, khó ưa"- Huyết Băng thốt lên câu chửi rủa rồi ngồi dậy thì thấy một con dấu trong bộ áo vest đang đập ngang bụng cô rơi xuống, cô tò mò mở ra xem thì đó là dấu ấn của tập đoàn Quyền Thị đứng đầu thế giới, cô ngồi dậy ngắm nó một chút thì ra đồ vật cũng như chủ nó vậy, oai phong, lạnh lùng. Cô nhét con dấu vào bên trong túi vest rồi bước ra ngoài xe

"Nè trả anh đó"- cô ngạo mạn chìa cái áo vest cho Quyền Thần Bảo

"Đồ người khác dùng rồi, tôi không có khái niệm dùng lại"- Quyền Thần Bảo nói rồi ném chiếc vest trên tay Huyết Băng xuống đất, cô nhìn anh vảnh mắt đỏ hoe, nhưng không hiểu tại sao đôi mắt xám đỏ của Quyền Thần Bảo không một tia động đậy trực tiếp đi lên ghế trợ lái. Huyết Băng lặng lẽ đi lên ghế lái, cắm chìa khóa khởi động xe, cô không nói gì trực tiếp đạp ga tiến thẳng phía trước, Quyền Thần Bảo ngồi bên cạnh dù mắt không nhìn cô nhưng vẫn thấy được vẻ mặt của cô lúc này rất tức giận

Cô trực tiếp chạy vượt lên chiếc xe tải phía trước lần lên chạy hết tốc độ, cô hạ kính xe xuống gió thổi khiến mái tóc màu bạch kim của cô bay lên, cô tiếp tục lên ga chạy dù không biết chạy đi đâu nhưng vì cô rất tức giận nếu cô không giải tỏa được khi về đến Thần gia mặc kệ là có Quyền Thần Bảo hay không cô cũng sẽ phá nát nhà mình

Huyết Băng chạy về phía trước bỗng một chiếc xe chạy ngược chiều chạy về phía cô, tốc độ của xe cô rất nhanh nhìn sơ có vẻ là sẽ xảy ra vụ tai nạn rất lớn. Quyền Thần Bảo mất lộ về kính ngác nhìn cô đang cầm tay lái, cô không thắng xe thì sẽ tông trực tiếp vào chiếc xe kia, anh đẩy tay cô ra chồm người cầm lấy tay lái, cô cũng quan sát một lúc thì bỗng mở cửa xe phía bên anh dùng hai tay đẩy anh xuống phía dưới

"Huyết Băng"- Quyền Thần Bảo gọi tên cô rồi lăn vài vòng rồi ngừng ở ven đường, anh ngồi dậy nhìn bảng số xe kia thì mất lộ về tức giận, người của anh không biết anh đang cầm lái sao mà cố tình thử thách Huyết Băng

\*Rầm...rầm\*

Hai chiếc xe tông vào nhau tạo thành vụ nổ lớn ngay trước mặt Quyền Thần Bảo, anh chạy đến thì bỗng một vốc đáng quen thuộc đang diu một người con trai đi ra, Quyền Thần Bảo lập tức chạy đến cạnh thì phát hiện người cô diu là Biện Liệt người cậu ta bị thương một chút nhưng Huyết Băng thì máu me đầy người chiếc váy cũng bị mất một mảng lớn

"BIỆN LIỆT"- Hồng Hi chạy ra kêu lớn rồi ôm lấy Biện Liệt từ tay Huyết Băng

Huyết Băng tiếp tục bước đi nhưng bị lực của Quyền Thần Bảo ôm lấy, anh không nói gì lặng lẽ bế cô lên rồi đi về phía trước, Huyết Băng hai tay vòng qua cổ Quyền Thần Bảo rồi ngất đi

*"Cái con ngốc này, em định làm tôi hối hận cả đời đó à? Huyết Băng em cứng đầu cứng cổ thật"*

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 12: Tôi có ý tốt kia mà

Huyết Băng tỉnh dậy thì đầu óc đầy choáng váng, nhìn sơ qua một lượt nói này cũng là phòng cô, cô ngồi bật dậy, con đau lập tức truyền đến khiến cô nhăn mặt, chỉ là tai nạn giao thông thôi mà tại sao cô lại bị thương nặng đến mức này chứ? Chết tiệt! Nếu cô biết ai lái chiếc xe kia cô lập tức băm hán làm trăm mảnh cho đỡ tức

"Băng nhi, con tỉnh rồi sao? Còn đau ở đâu không con?"- Thuần Uyên chưa xót ôm lấy Huyết Băng hỏi, đứa con gái này của bà sao có thể ngốc nghếch như vậy chứ? Lái xe ở tốc độ cao đã đành còn không chịu để Quyền lão đại cứu trợ mình, quá ngang bướng

"Quyền Thần Bảo có sao không?"- Huyết Băng không trả lời câu hỏi của mẹ mình mà lại trực tiếp hỏi ngược lại, nhưng câu hỏi đó chính Huyết Băng còn không biết tại sao mình lại hỏi như vậy nữa, có lẽ cô nói cho có lệ

"Người ta không có bị thương ở đâu hết á! Cô nhìn cô đi, thương tích đầy mình ở đó mà quan tâm người ta. Hết tháng này con và Quyền lão đại cũng phải kết hôn rồi còn gì, hai đứa cũng phải tập ở cùng với nhau, nhất là con đó Huyết Băng đừng có mà bướng bỉnh không nghe lời để gây họa"- Thuần

Uyên tuông một tràng khiến cho Huyết Băng choáng váng mặt mày, cái gì mà đường bướng bỉnh để gây họa chứ!!! Mẹ của cô cũng khéo nói đùa ghê hờn, cô hiền như vậy mà nữ nói cô bướng bỉnh gây họa

"Con không muốn nói chuyện với mẹ nữa, nếu còn nói nữa con lên tầng xông mặt"- Cô làm mặt bất đắc dĩ nói với bà, cô còn chưa truy cứu tại sao lại bắt cô gả cho Quyền Thần Bảo nữa đó nên đừng có mà làm khó dễ cô

Thuần Uyên mỉm cười gõ nhẹ vào đầu Huyết Băng rồi rời đi, đứa con này tuy là con gái nhưng rất ngỗ nghịch và ương bướng, luôn làm người ta lo lắng đến phát điên

*\*1 tháng sau*

Cũng đã 1 tháng trôi qua, từ vụ tai nạn đó Huyết Băng và Quyền Thần Bảo cũng không gặp nhau lần nào hết, mỗi lần Quyền Thần Bảo đến nhà cô bàn chuyện thì cô cũng đi chơi, nếu không đi chơi thì là đang ngủ, nếu không ngủ thì cũng là đi tập thể dục. Đã lâu không gặp Huyết Băng cũng khiến cho Quyền Thần Bảo đôi chút nhớ về cả tính của cô gái này

Nhưng điều anh không hiểu nhất ở vụ việc tai nạn vừa rồi là tại sao Huyết Băng lại có thể dễ dàng đẩy mình xuống xe một cách dễ dàng như vậy? Đó chính là mấu chốt của câu chuyện

Đang ngồi suy nghĩ thì bỗng có tiếng gõ cửa khiến Quyền Thần Bảo định hình người lại một lúc rồi mới cất giọng trầm "Vào đi"

Nguyễn Tử Phong đi vào rồi cuối đầu cung kính trước Quyền Thần Bảo, bỗng có một thân hình nhỏ bé nhưng quen thuộc đi đằng sau Nguyễn Tử Phong, quy tắc của Quyền Thần Bảo chính là không cho phụ nữ vào phòng ngủ của bản thân, đặc biệt là phòng làm việc, mặc kệ là ở bất cứ đâu miễn là phòng làm việc hoặc phòng ngủ là không có gái nào được phép vào

Mặc dù biết quy tắc đó của Quyền Thần Bảo nhưng cô gái này là ngoại lệ, Nguyễn Tử Phong nếu không cho vào e rằng rất mệt mỏi nhưng về mặt của Quyền Thần Bảo lúc này không một tia cảm xúc nào cả lạnh lùng vô cùng

"Nè, anh ra ngoài một chút đi"- Huyết Băng kéo kéo tay áo Nguyễn Tử Phong nói, Nguyễn Tử Phong bất đắc dĩ không nói gì đành đi ra ngoài, thầm chúc Huyết Băng sẽ an toàn mạng trở về

"Nè Quyền Thần Bảo"- Huyết Băng chọt chọt nhẹ vào cánh tay Quyền Thần Bảo, anh không nói gì hết khuôn mặt cũng chẳng có tí cảm xúc nào

"..."

"Huhu...huhu"- Huyết Băng đột nhiên khóc nức lên khiến Quyền Thần Bảo không biết chuyện gì xảy ra hết

"Em đến để gây họa cho tôi à?"- Quyền Thần Bảo nhíu mày nhìn Huyết Băng, cô không nói gì lặng lẽ khóc tiếp

"Hức...tôi là có ý tốt mà...hức...sao anh lại nữ...huhu...nữ lạnh lùng với tôi nói chuyện với tôi như thế?"- Huyết Băng vừa khóc vừa nói khiến Quyền Thần Bảo bất đắc dĩ phải xoay sang lau nước mắt trên mặt Huyết Băng, tay xoa xoa đầu cô, nhìn cô khóc cứ ngỡ cô là chú mèo con không ấy

"Nín mau! Kiểm tôi có việc gì?"- Quyền Thần Bảo ôn nhu xoa đầu cô hỏi, ánh mắt có đôi phần dịu lại nhưng anh lại không nhận ra, từ trước đến giờ Quyền Thần Bảo không biết nói chuyện một cách ngọt ngào là như thế nào cả chỉ có thể dùng hành động để diễn tả tâm tư của mình mà thôi

"Cái này...hức...cái này...hức hức"- Huyết Băng cầm con dấu lên vừa khóc vừa nói khiến Quyền Thần Bảo nhíu mày

"Đừng nói với tôi lúc em bị thương nặng trong vụ tai nạn giao thông là do lấy con dấu cho tôi?"- Quyền Thần Bảo nhìn Huyết Băng bằng ánh mắt nghi ngờ cô chỉ có thể gật đầu nhẹ mà thôi

"Ngốc, đại ngốc"- Quyền Thần Bảo cốc đầu Huyết Băng một cái khiến cô nhăn mặt

"Nè...Sao lại đánh tôi?"- Huyết Băng dùng ánh mắt oan ức nhìn Quyền Thần Bảo, anh không nói gì lập tức đứng lên đi lại phía cửa sổ. Huyết Băng không nói gì cũng lùi thui đi theo. Trái tim Quyền Thần Bảo đập liên tục khi quay sang nhìn khuôn mặt nhỏ, cô đứng đan tay vào nhau đặt sau lưng mắt lộ vẻ tình nghịch, nghịch ngợm khiến Quyền Thần Bảo mỉm cười

...

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 13: Qua mặt được tôi à?

"Em đến đây, chỉ có việc này?"- Quyền Thần Bảo nhìn ra phía cửa sổ giọng ôn nhu hỏi, vì anh sợ bất cứ lúc nào cô gái này cũng sẽ khóc khi anh lạnh



lùng

"Không hẳn! Em chỉ muốn xem phòng làm việc của anh thôi"- Huyết Băng trong mắt lộ vẻ tình nghịch nhìn ra cửa sổ, Quyền Thần Bảo có chút nghi hoặc nhìn Huyết Băng

"Nhìn cũng nhìn đã rồi, em về cho tôi làm việc"- Quyền Thần Bảo xoay người đi nhưng bỗng có một vòng tay ôm lấy anh, anh thấy trên áo hần ướt ướt. Hình như Huyết Băng khóc

"Huyết Băng"- Quyền Thần Bảo xoay người lại nhìn cô gái đang thút thít

"..."

"Huyết Băng, tôi không thích nước mắt"- Quyền Thần Bảo nghiêm nghị nói, nước mắt là thứ anh ghét nhất trên đời. Huyết Băng không nói gì chậm rãi rời khỏi Quyền Thần Bảo rồi đi ra ngoài đóng cửa không do dự

Quyền Thần Bảo trong lòng có chút khó chịu cũng chẳng hiểu vì sao. Huyết Băng quả thật khác biệt so với những cô gái khác, tuổi thơ của anh gắn liền với người phụ nữ ác độc nên mãi mãi không có cảm hứng với phụ nữ đến tận bây giờ, khi gặp được Huyết Băng, anh có vẻ động lòng

---

Nơi bar ồn ào, mùi rượu nồng nặc bao quanh nam nhân, hai nữ nhân ngồi kế nói chuyện vui vẻ nhưng chợt điện thoại nam nhân reo. Anh ta nhíu mày rồi lập tức ra lệnh cho bọn nữ nhân im lặng và tắt hết nhạc, cất giọng trầm

"Huyết Băng, em gọi anh có việc gì?"- Nam nhân xuống giọng nhẹ nhàng

"Thành Trung, anh đang ở đâu? Tôi nghe tin anh đã về đến Mexico"- Huyết Băng bên đây lạnh giọng

"Ặc...Ặc... Aigoo ai nói với em như vậy chứ?"- Nam nhân bên này bỗng sắc nước

"Cho anh 30p 26s có mặt tại dinh thự của Thần gia, nếu anh không đến tôi sẽ cho anh gặp Diêm Vương sớm"- Huyết Băng bên này tối mặt, dám cả gan nói dối, lời Huyết Băng cô mà dám cãi như thế à? Tên này quả thật muốn chết mà

"Ok...ok báo bố anh liền đến Thần gia"- nam nhân bên này liền xuống giọng

Anh ta là Thành Trung là con một của một công ty ngầm chưa ai biết đến họ thật của anh ta cả, họ chỉ biết họ không nên đắc tội với người này mà thôi

*\*Tại dinh thự\**

"Bảo bố à! Anh đến rồi"- Thành Trung bên này nhẹ giọng gõ cửa

"Wow bốn thiếu gia còn biết lết đến đây sao? Tôi cứ ngỡ là anh còn bên Thụy Điển"- Huyết Băng thốt lên lời mỉa mai

"Aigoo, tiểu tử tông ơi là tiểu tử tông em muốn sao đây?"- Thành Trung xoa đầu Huyết Băng, mặt cô nhanh chóng có chút hạ quả, hai má cũng hồng hồng

"Xem ra anh dẻo miệng"- Huyết Băng nói rồi bỏ vào phòng, Thành Trung biết mình đã thành công liền mang về mặt đắc ý vào phòng cũng Huyết Băng nhưng không ngờ chưa đầy 3s liền bị đá ra khỏi phòng

"Tiểu tử tông tha cho anh đi mà"

"Tên chết tiệt, anh dám uống rượu xong mới đến gặp tôi. Anh đi chết đi!!!!"- Huyết Băng đánh Thành Trung túi bụi vừa đánh vừa chửi rủa khiến Thuần Uyên hết hồn mà chạy xem có chuyện gì khiến con bé tức giận như thế

"HUYẾT BĂNG!"- Thuần Uyên nghiêm nghị nói nhưng cô vẫn đánh Thành Trung tiếp không ngó ngàng gì tới mẹ cô

"Cô ơi! Cứu con...ây da...cô ơiiii...cô, ây da...Huyết Băng anh sai rồi...đừng đánh anh nữa...Huyết Băng...ây da"- Thành Trung cầu cứu Thuần Uyên, nhưng có vẻ vô dụng

"Gi thế?"- một giọng lạnh vang lên mọi thành động được dừng lại. Hốc mắt Huyết Băng bỗng đỏ lên thể hiện được sự oan ức

"Anh đừng nghĩ sẽ qua mặt được tôi à? 3 năm nay anh không quay về tôi nhớ anh đến phát điên, bây giờ thì sao hả? Anh về đến Mexico cũng không báo tôi mà lập tức đi uống rượu, đi bar vậy đối với anh tôi còn thua những chỗ đó à? Anh...anh...anh thật không xem tôi là gì hết"- Huyết Băng đánh thùm thụp vào người Thành Trung chửi mắng

"Tiểu tử tông, anh xin lỗi, anh sai rồi, đừng giận đừng giận. Như vậy sẽ xấu"- Thành Trung ngọt ngào dỗ dành muốn ôm cô nhưng cô lại đẩy ra

"Huhu...huhu"- cô khụy gối khóc nức nở

"Thành Trung! Tạm thời cậu về đi, hôm khác đến thăm Huyết Băng"- Quyền Thần Bảo gỡ tay Thành Trung ra khỏi Huyết Băng, lạnh lùng nói

"Tiểu tử tông, anh sẽ đến vào dịp khác, anh xin lỗi"- Thành Trung nhẹ nhàng vuốt tóc rồi hôn lên trán cô trấn an rồi rời đi

Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng ôm Huyết Băng vào lòng rồi bế thẳng cô lên phòng trên đường đi cô không ngừng thút thít. Quyền Thần Bảo nhìn Huyết Băng tay bắt giắc vén tóc cô lên đôi tay chạm đến đôi mắt ngập trước màu tím đang mở to

"Đừng khóc!"- Quyền Thần Bảo vỗ nhẹ lưng cô trấn an, cô bầu chặt lấy áo anh rồi lại buông ra, cô nắm chặt tay mình khiến móng tay đâm vào da thịt chảy máu ra, ánh mắt màu tím lúc này tràn ngập oán hận nhưng rồi hai tay buông lỏng, đôi mắt trở lại ban đầu.

\*đoàng\*

Bỗng một viên đạn từ ngoài cửa sổ bay vào trong gian phòng, Quyền Thần Bảo do từ nhỏ đến lớn sống trong những cuộc huấn luyện gây gât nên từ khoảng cách 600m anh có thể nghe được âm thanh cái đạn và bóp còi, do đó rất nhanh sau anh ôm Huyết Băng ngã về một bên của giường, anh lấy cơ thể che cho cô, viên đạn này bay ở khoảng cách 50m đồng thời ở góc 63°

"Quyền Thần Bảo"- Huyết Băng nhìn Quyền Thần Bảo phía trên mình liền hốt hoảng định dấy ra "Đừng cử động"

Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nói rồi lại xoay ánh mắt như ngàn cây dao nhìn về phía cửa sổ, đôi môi nhếch lên một nụ cười chế giễu cho tên gốc đã động thủ kia

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 14: Kết hôn

"Thần Bảo"- Huyết Băng bắt giắc gọi tên anh, anh lạnh nhạt không trả lời chỉ nhìn ra phía cửa sổ

"Em nằm yên một chút! Tuyệt đối không được di chuyển"- Quyền Thần Bảo ngồi dậy lạnh lùng nói, trong lời nói bắt buộc người khác phải thực hiện "Dạ" - Huyết Băng tùy tiện trả lời

Quyền Thần Bảo đứng lên tay đưa ra sau chiếc vest lấy một cây súng lục nhẹ nhàng nâng súng. Một tay để ngay cò súng một tay để trong túi quần trước khi bóp cò Quyền Thần Bảo xoay người sang Huyết Băng "Sau khi tôi bóp cò bất luận tôi có bị thương em cũng không được rời khỏi vị trí hiện tại. Rõ chưa!" - giọng Quyền Thần Bảo trầm xuống hẳn

"Dạ"- Huyết Băng như chú mèo nhỏ đáp lại đôi mắt màu tím hướng về dáng người Quyền Thần Bảo đặc biệt là đồng tử màu đỏ xám đỏ, nó mang một cảm giác khác lạ

\*đoàng\*

Quyền Thần Bảo bóp cò súng viên đạn màu đỏ ánh kim bay ra, bỗng Huyết Băng cảm thấy bản thân bị một cái gì đó đâm trúng, cô không thể kêu Quyền Thần Bảo được

"Huyết Băng, đừng động dậy. Em cứ việc nằm đó 2s sau tôi trở lại"- Quyền Thần Bảo bước ra khỏi phòng sau đó liền trở lại với một lọ thuốc. Không nói gì trực tiếp cho vào miệng Huyết Băng.

"Tôi hứa với ba em sẽ bảo vệ em. Tôi sẽ không nuốt lời"- Quyền Thần Bảo âm trầm cất giọng nói, anh ta lạnh lùng nhìn về phía cửa sổ. Dám hành kích Quyền Thần Bảo tên này chán sống mất rồi

---

Sau 1 tuần đi đến Malaysia thì Quyền Thần Bảo cũng trở về và hôm nay là ngày kết hôn của anh. Cô gái mang tên Huyết Băng đó khiến cho Biện Liệt hơi lo lắng

"Chủ nhân! Huyết Băng tiểu thư đã cho gửi qua cho người một bộ vest"- Hồng Hi đưa bộ vest cho Quyền Thần Bảo

"Được"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói 1 câu rồi đi vào dinh thự thay đồ

Quyền Thần Bảo thay đồ xong thì hài lòng nhìn bản thân, bộ vest rất hợp, hình con báo đen bằng pha lê đính bên trái áo, khiến cho Quyền Thần Bảo thêm lạnh lùng và yêu nghiệt

---

Tại lễ đường nhiều người nhón nháo mong thấy được cặp đôi uyên ương, kẻ đứng đầu về quyền lực, người con gái đứng đầu về nhan sắc

Huyết Băng nhìn mình trong gương, đôi mắt nhắm xuống đầy thất vọng, rồi Huyết Băng mở mắt ra đôi mắt màu tím lấp lánh. Rốt cuộc thì hấn ra cũng trở về, nhưng lại không tìm cô, tại sao chứ?

"Huyết Băng"- Phùng Bảo Tiến điển trai đặt tay trên vai Huyết Băng nhẹ nhàng gọi

"Bảo Tiến"- Huyết Băng quay sang ôm trầm lấy Phùng Bảo Tiến

"Nó về rồi"- Bảo Tiến nhẹ nhàng vỗ vai Huyết Băng nói thầm

"Em biết, anh ấy sẽ không đến đây"- Huyết Băng cố gắng để bản thân không bật khóc nói

"Nó sẽ đến, em tin ở anh đi"- Vũ Hoàng Lâm nhẹ nhàng nói trấn an cô

"Chỉ để nhìn người mình yêu lấy chồng à? Đau khổ lắm đấy!"- Huyết Băng ghi chặt lấy áo Phùng Bảo Tiến

"Sẽ qua thôi mà!"- Vũ Hoàng Lâm lại trấn an

"Anh đến rồi"- chàng trai được nhắc đến bỗng xuất hiện, Huyết Băng ngẩng người nhìn anh ta, ánh mắt liền trở nên sâu và xót xa hơn

"Anh đi ra đi"- Huyết Băng quay mặt vô trong cổ tình không nhìn đến anh ta

"Đừng đối xử với anh như vậy, Huyết Băng! Anh cần em, dù em không là người cùng anh bước trên lễ đường đi chăng anh cũng sẽ sau lưng em, lặng lẽ nhìn em"- Thành Trung ôm lấy Huyết Băng ôn nhu nói

"Vậy...tại sao...anh không giữ em lại?"- Huyết Băng nhìn Thành Trung hỏi

"Vì anh biết Quyền lão đại có thể thay anh chăm sóc em, sẽ không để em đau lòng, không để em bị thiệt thòi, không để em chịu oan ức về sau"- Thành Trung nâng mặt Huyết Băng bàn tay nâng lấy mặt cô

"Anh có thể chắc chắn sao? Anh hiểu rõ anh ta như vậy sao? Anh chắc được bao nhiêu chứ?"- Huyết Băng hỏi ngược lại

"Huyết Băng, chỉ có Quyền Thần Bảo mới biết về cái họ "Huyết" của em thôi, cũng chỉ cậu ta có thể bảo vệ em"- Thành Trung mỉm cười chua xót nhìn Huyết Băng

"Được"- Huyết Băng ngậm ngùi nói

"Ra lễ đường thôi em"- PBT nói, Huyết Băng bỏ tay khỏi Thành Trung rồi bước đi

---

Phía lễ đường kia có nhiều cánh hoa hồng bay phấp phới, sự góp mặt của những tên tuổi khét tiếng trong Hắc đạo và Bạch đạo, Quyền Thần Bảo đứng phía trên, sự điển trai lạnh lùng khiến bao nhiêu người con gái mê muội

Phía xa trên cửa lễ đường một người con gái diện một chiếc váy cúp ngực đôi mắt nhắm lại, sánh bước cùng ba mình để tiến đến Quyền Thần Bảo. Thần Hiền vui vẻ nhìn con gái cưng của mình, sau khi đưa Huyết Băng cho Quyền Thần Bảo, Thần Hiền nói "Hãy lo lắng và yêu thương con gái của ba"- Quyền Thần Bảo gật đầu rồi nắm lấy tay Huyết Băng tiến lên phía cha xứ, không cần những lời thề như những cặp khác họ chỉ đơn thuần đeo nhẫn rồi ném hoa, sau đó di chuyển đến nhà hàng

Trên đường di chuyển

Huyết Băng bất giác nhìn những cây cối ngoài xe, cô cảm thấy thật mệt mỏi và bất lực, ngày kết hôn của cô sao lại không có sự vui vẻ? Quyền Thần Bảo dựa người vào ghế nhắm mắt ngủ, Huyết Băng cũng không ồn ào, Biện Liệt và Hồng Hi ngồi phía trước cũng không nói gì chỉ lạnh lùng liếc sang Huyết Băng. Bỗng từ xa một chiếc xe bám đuôi, những người trên xe đó nổ súng kịch liệt vào xe của Quyền Thần Bảo, Biện Liệt đạp ga nhanh nhất có thể, Hồng Hi nhả súng liên tục vào đám người đó, Quyền Thần Bảo vẫn nhắm mắt như không có gì xảy ra nhưng Huyết Băng thì ngược lại cô vô cùng hốt hoảng và sợ hãi

"Quyền Thần Bảo!!! Thần Bảo"- Huyết Băng hét lên ôm chặt lấy tay Quyền Thần Bảo, một xác chết dính trên cửa xe, cô bật khóc lên, Quyền Thần Bảo bật dậy ôm lấy Huyết Băng vào lòng nâng niu đồng thời trừng mắt với Biện Liệt và Hồng Hi, hai người đó liền cảm thấy áp lực vô cùng! Ánh mắt đỏ như muốn nuốt chửng họ

Huyết Băng có cảm giác an toàn hơn rất nhiều khi ở trong lòng Quyền Thần Bảo, vậy là Phùng Bảo Tiến, Vũ Hoàng Lâm, Thành Trung không gạt cô, chỉ có Quyền Thần Bảo mới là người bảo vệ được cô, nhìn lên gương mặt cương nghị và sắc sảo đó Huyết Băng bất giác rung động

"Đừng sợ"- Quyền Thần Bảo lạnh lùng nói, mắt Huyết Băng đột nhiên mở to ra. Chỉ có 2 chữ thôi mà khiến cho cô trở nên an tâm? Không tình cảm, không ôn nhu! Chỉ là lời nói bình thường?

Quyền Thần Bảo từ lúc nào đã có vị trí quan trọng và là chỗ dựa vững chắc nhất trong Huyết Băng vậy? Là từ khi nào?

Sự quan tâm lạnh lùng đó, sự ôn nhu đó là chỉ dành cho mình cô sao? Thật sự là như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 15: Đối lập

Chiếc xe của Thần Bảo liên tục tránh né đạn từ phía sau, Biện Liệt tăng tốc hết mức, Huyết Băng sợ hãi ôm chặt Thần Bảo hơn, anh nhìn về phía sau cười nhếch mép

"Biện Liệt, dừng xe"- Quyền Thần Bảo nói, Hồng Hi quay đầu lại ngạc nhiên, nhưng đáp lại chỉ là sự thờ ơ của chủ nhân mình, phanh gấp lại cắt ngang đoàn đường. Phía sau đó, Quyền Thần Bảo ôm eo Huyết Băng xuống xe, vẫn về mặt lạnh lùng và cương nghị đó

"Thành Trung cậu tiếp đón tôi như thế là quá đủ rồi"- Quyền Thần Bảo nói, Huyết Băng tròn tròn mắt nhìn anh, phía xa kia bóng hình chàng trai kia xuất hiện, nụ cười chợt hiện ra

"Cậu nhận ra tôi luôn đấy à!"- Thành Trung mỉm cười, nhìn Huyết Băng vì sợ hãi mà chui rút vào lòng anh

"Chỉ có cậu cả gan chơi trò này với tôi"- anh nhếch môi nói

"Dù gì cũng bạn thân, đừng nói chuyện xa cách như thế"- Thành Trung cười mỉm nói, bạn thân thôi mà

"Cậu đừng dùng những cái trò đó nữa, vợ tôi sẽ sợ"- Quyền Thần Bảo cố ý châm chọc, anh biết Thành Trung và Huyết Băng là một đôi tình nhân nếu biết trước sớm hơn lúc hứa hôn anh sẽ không lấy cô

"Cậu..."- Thành Trung cứng miệng không biết nói gì tiếp

"Huyết Băng chúng ta đi thôi"- Quyền Thần Bảo ôm Huyết Băng vào trong xe, cô còn vẫn đang lưu luyến gương mặt kia

---

•Tại nhà hàng•

Huyết Băng diện một cái váy cúp ngực, gương mặt hốc hác vô hồn, rõ ràng người cô yêu là Thành Trung nhưng tại sao... lại cưới Quyền Thần Bảo. Phải chăng cô cũng có tình cảm với anh ta? Cô vô cùng bối rối, đột nhiên anh bước vào vẫn là cái vest xám đó

"Em đang buồn vì tình nhân của em à?"- Quyền Thần Bảo ngồi xuống chiếc ghế màu xanh đậm mìa mai

"Đừng ngậm máu phun người"- ánh mắt Huyết Băng bỗng trở nên đáng sợ lạ thường

"Tôi ngậm máu phun người à? Tôi chỉ nói sự thật! Em là Quyền phu nhân là người của tôi, vĩnh viễn chỉ thuộc về tôi"- Anh đứng lên đi lại gần cô tay mê mẩn đường nét khuôn mặt rồi bóp mạnh lấy cằm cô bá đạo nói rồi buông ra khiến gương mặt cô đỏ ửng son cũng bị lem ra ngoài

"Anh dám!"- Huyết Băng cắn chặt răng nhìn anh

"Huyết Băng, Thần gia của em nằm trong tay tôi. Em đừng hòng rời khỏi tôi"- Anh nói xong bỏ đi, Huyết Băng nắm chặt tay đập mạnh xuống bàn, ánh mắt lộ rõ vẻ tức giận. Hừ! Ban đầu còn nghĩ bản thân yêu anh ta rõ ràng cô và anh ta hoàn toàn đối lập. Chết tiệt

-----  
"Bảo Tiến, anh ta đâu? Buổi tiệc đã sớm kết thúc rồi mà!?"- Huyết Băng ngồi trên xe hỏi Phùng Bảo Tiến và Vũ Hoàng Lâm, nhưng có vẻ Vũ Hoàng Lâm giống tài xế hơn

"Em nói ai? Quyền lão đại à?"- Bảo Tiến quay sang hỏi

"Không phải anh ta chứ à?"- Huyết Băng quay sang làm khuôn mặt bất đắc dĩ với Bảo Tiến

"Nghe nói là ở lại bàn tiệc cùng ba mẹ em và... Thành Trung"- Bảo Tiến có hơi lưỡng lự trước câu nói của mình, và khuôn mặt Huyết Băng bỗng chốc đã biến sắc

"Đi về Quyền gia nhanh"- Huyết Băng lạnh mặt nói, Vũ Hoàng Lâm quay sang liếc xéo cô

"Có tin đi xuống xe không?"- Vũ Hoàng Lâm hỏi

"Xuống! Em gọi xe của Quyền gia đến"- Huyết Băng lạnh giọng nói

"Hoàng Lâm!!!"- Bảo Tiến tròn mắt có ý cảnh cáo, Hoàng Lâm hiểu liền cười méo xệch cả khuôn mặt điển trai

"Thôi nào tiêu tử tông, cho anh xin lỗi"- cắn răng dữ lắm Hoàng Lâm mới nói ra được câu đó, Huyết Băng chỉ hừ lạnh một cái

•Dinh thự Quyền gia•

Huyết Băng về nhà đám người hầu liền cuối đầu. Cô nghe thoang thoang mùi nước hoa rất nhẹ, mùi của cô đại.

"Xin chào phu nhân, tôi là quản gia ở đây tôi tên HanHee, tôi là người Hàn Quốc làm tại đây đã được 30 năm"- quản gia HanHee dịu dàng nói

"Chào ông"- Huyết Băng lãnh đạm nói, quản gia hơi bất ngờ, đúng là khí thế của một phu nhân mà nhà họ Quyền cần

"Phòng của phu nhân ở tầng trên phu nhân có cần tôi dẫn đường không?"- HanHee nhẹ nhàng và cung kính nói

"Ừ"- Huyết Băng lạnh lùng trả lời rồi theo quản gia về phòng. Gian phòng rất to trang trí tone chủ đạo là đen, cũng may cô cũng thích màu đen. Ngã lưng xuống giường, cô nhìn lên kệ sách của phòng có 1 chai rượu hạng nặng, nhìn nó nhưng cô cả biết tên nó là gì, có bao giờ cô uống rượu mà cần đến tên đâu chứ!? Thôi kệ đi cứ lấy uống

"Rượu của anh ta à? Kệ đi của anh ta cũng là của mình"- cô cầm chai rượu lắm bắm rồi khui uống luôn, nốc gần nửa chai cô đem nó cất vào vali rồi đi tắm

•30p sau•

Quyền Thần Bảo về đến nhà rồi đi thẳng lên phòng, người anh đầy mùi nước hoa lạ, anh cực ghét nó. Ném chiếc vest lên giường anh nói lòng chiếc nơ trên cổ, cởi hai nút áo đầu ra, bỏ áo ra khỏi quần ngã xuống giường nhắm mắt, do tác dụng của rượu mạnh và cả mùi hương dịu nhẹ vương trên gối và giường khiến anh trở nên u mê và người nóng rực

Huyết Băng ra khỏi phòng tắm, mặt có chút phồng hồng do nước nóng và rượu người cô mặc một chiếc váy ngủ bình thường! À đâu còn kín hơn những chiếc váy bình thường nhiều nhưng vẫn làm cô thêm xinh đẹp. Nhìn thấy Huyết Băng người anh trở nên nóng rực. Bất giác ánh mắt mê hồn và hình dạng đó của anh khiến cô trở nên u mê

Liệu đêm tân hôn này có giống như những đêm tân hôn khác? Hay sẽ là một điều thú vị khác?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 16: Tân hôn hay sông bạc

Quyền Thần Bảo thấy Huyết Băng đi ra khỏi phòng tắm liền đứng lên đi lại gần cô, tuy hơi loạn choạng một chút. Anh cất giọng trầm

"Là đêm tân hôn cùng vợ tôi đây à!? Nhưng có vẻ em mặt đỏ không hợp lí tí nào"

Huyết Băng nghe xong mặt mày tím tái, lẽ nào anh ta định làm đêm tân hôn trong truyền thống à? Cô lùi về vài bước, anh nắm tay cô lại mặt dày tiến lại gần

"Tôi...hiện giờ...cần em...lấy đồ...cho tôi đi tắm"- Quyền Thần Bảo nói rồi bỏ vào phòng tắm, Huyết Băng thở hắt xem tí là làm cô chết vì hồi hộp rồi. May là anh ta không biến thái, cô đi đến tủ đồ ném vali mình vào đó rồi lấy cho hẳn bộ đồ ngủ hình gấu trúc, mà nhìn kĩ thì tận 2 bộ, một bộ của nam, một bộ của nữ. Cũng hiếu kỳ nên cô lấy mặt luôn, rất vừa vặn và cô cũng rất đáng yêu

Cô hít thật sâu đi lại gõ cửa phòng tắm, nhưng chưa kịp gõ cánh cửa đã đẩy ra và cô trượt chân, tưởng rằng sẽ đáp xuống sàn nước nhưng ai dè được anh đỡ lấy. Mái tóc ướt sũng, đôi mắt xạm đỏ do hơi nước làm cho thật huyền ảo, thoát khỏi mê hoặc đó cô đỏ mặt

"Người tôi còn quần áo"- Quyền Thần Bảo thấy có gì đó sai sai nên đã nói thế cô mới nhìn xuống anh, anh chỉ mới là cởi hết nút áo và vừa gọi đầu xong thôi

"Tôi...tôi ra ngoài"- Huyết Băng định đi ra ngoài liền bị anh nắm lại, anh hất mặt xuống đất cô nhìn theo hướng hất mặt của anh thì là ngay cái quần anh đang mặc cô bỗng đỏ mặt, vậy là tiêu cô rồi, thấy cô đỏ mặt anh thấy có gì đó càng sai hơn

"Ý tôi là em đưa bộ đồ trên tay em cho tôi, không phải là nhờ em cởi đồ"- Anh nói, cô thẹn thùng đưa cho anh rồi chạy ra ngoài, mặt cô đỏ bừng, người

ta chỉ kêu cô đưa đồ đầu phải kêu cô cời đồ, đúng là đầu óc cô quá đen tối. Hay cô bị nhiễm mấy cuốn tiểu thuyết mà Hồng Hân đưa nhỉ? Cô ngồi trên giường suy nghĩ vu vơ một lúc thì lại muốn uống rượu. Cô lên chạy xuống sảnh thì bắt gặp Hồng Hi

"Phu nhân"- Hồng Hi cuối đầu

"Cô là Hồng Hi đúng không?"- Huyết Băng hỏi

"Vâng"

"Cô lấy giúp tôi hai chai Whisky và một bộ bài"- Huyết Băng nói, tuy không hiểu cho lắm nhưng Hồng Hi vẫn đi lấy rồi đưa cô, cô lấy rồi chạy lên phòng. Vào trong thì Quyền Thần Bảo đang vắt khăn ngang cổ ngồi lấy tài liệu gì đó ra xem. Để hai chai rượu lên bàn cô lại gần lấy chiếc khăn trên cổ anh, lau tóc cho anh, anh mới đầu hơi bất ngờ tưởng ai to gan nhưng khi tay cô luồn vào tóc anh thì anh lại biết là cô vì tay cô đeo nhẫn cưới

Hân Hân và Nguyên Tử Phong nhìn lên ở ngoài thấy thế cũng an tâm đóng cửa lại, sau khi lau khô tóc cho anh cô cũng tiếp tục với công việc uống rượu của mình. Cô khui rượu ra rót vào ly thủy tinh, chuẩn bị uống thì bị lấy mắt nhìn lên là con người cao lớn của anh

"Trà đây"- Huyết Băng nũng nịu

"Không, em ngủ đi. Đừng đòi uống lung tung"- Quyền Thần Bảo nhẹ nhàng nhắc nhở

"Uống chung đi"- Huyết Băng nói cô thấy vẻ mặt anh có chút nghiêm nghị cô liền nắm tay anh "Dù gì cũng đêm tân hôn, uống đi đâu mắt mác, đâu quan hệ thể xác đâu mà lo"

Suy nghĩ một lúc Quyền Thần Bảo thấy đúng nên cũng gật đầu ngồi cạnh cô nâng ly uống chung, uống một lúc thì cả hai say khướt, Huyết Băng thấy bộ bài liền cầm lấy loạng choạng chia

"Này! Chơi với tôi đi! Ai thắng người đó có thể làm bất cứ thứ gì với người kia, anh thấy thế nào!?"

"Được....tho ý em"- anh nói, cô liền chia bài cào, ván thứ nhất cô thắng, cô liền cắn anh một cái ngay tay, khiến anh nhăn mặt, răng bên quá cơ đấy!

"Răng em bén quá, chảy máu cả tay tôi"- anh nhăn nhó, cô thì cười như được mùa

Tiếp tục ván thứ hai, cô lại thắng cô cắn vào xương quai xanh của anh, khiến anh hú cả hồn

"Này! Sao em lại cắn ở đây!?"- anh khó hiểu nhìn cô

"Làm dấu cho người ta biết anh là hoa đã có chủ hihi"- cô đáp lại rồi tiếp tục uống rượu, anh thấy thế cũng nâng ly uống theo

Tiếp tục ván thứ ba, anh thắng anh tiến lại gần cô, kéo dây áo cô xuống cắn mạnh vào xương quai xanh của cô khiến cô la toáng lên, Hồng Hi và Biện Liệt đứng ngoài hóng tình hình liền hú hồn! Chủ nhân của họ thật thô bạo, lần đầu con gái người ta, chắc phu nhân của họ liệt giường mất ( mới cắn có xương quai xanh làm gì suy diễn dữ dạnvv)

"Đau"- cô mơ màng nói, anh xoa lấy vết thương vừa cắn rồi hôn vào cổ cô, rồi từ từ lên đến môi, nụ hôn ướt át kéo dài do men rượu

Từ từ buông cô ra, mắt cô đã phủ màn sương mờ, rất quyến rũ, anh không muốn vượt quá giới hạn với cô, anh liền cất giọng hỏi

"Tôi có thể chứ?"

Huyết Băng suy nghĩ hồi lâu gật đầu, sau đó là những nụ hôn dài từ môi xuống gót chân

Từ nhẹ nhàng đến mãnh liệt, tiếng rên rỉ, thờ dốc tràn cả căn phòng, không chỉ thế còn lọt ra tận ngoài do chưa khoá trái cửa, khiến người ngoài nghe được liền đỏ mặt. Hân Hân, Hồng Hi, Biện Liệt, Nguyên Tử Phong ban đầu nghe thấy âm thanh đó đã rất sốc liền phóng xe ra ngoài dạo, họ không thể ở đó thêm một giây một phút nào nữa. Họ sẽ phát điên mất

Bên trong căn phòng tân vợ chồng nằm ôm lấy nhau với chiếc chăn đắp ngang người có vẻ hạnh phúc

"Anh thật mạnh bạo, em tỉnh luôn cả rượu"- Huyết Băng một môi nói, giọng khàn đi rất nhiều

"Em cũng thích ứng khá tốt sao lại trách anh?"- Quyền Thần Bảo đáp lại rồi véo mũi cô

"Đau em, em vẫn còn mê"- cô nói rồi nằm lên tay anh ôm anh và dần thiếp đi

"Anh yêu em"- anh nói khẽ rồi ôm cô vào lòng, cùng chìm vào giấc ngủ cùng cô

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.



## Chương 17: Sủng tận trời

Qua ngày hôm sau, ánh nắng len lỏi khắp căn phòng, Huyết Băng mở mắt ra nhìn xung quanh đã không còn thấy hình bóng của anh nữa, cô bất giác ngồi dậy, nhưng vì chuyện tối qua nên cô đau cả người. Cố gắng tí ti nữa cô đứng lên, "" ằm" cô ngã xuống một cách đau đớn. Vì quá đau cô ngồi dưới sàn khóc nức lên như một đứa trẻ. Quyền Thần Bảo cảm tải liệu từ ngoài cửa bước vào thấy cảnh đó ruột gan nóng bừng lên chạy đến bế cô

"Huyết Băng, có sao không? Em sao vậy? Đau chỗ nào?"- anh lo lắng nhìn cô, đây là lần đầu trong cuộc đời mà ruột gan anh như biến mất

"Hức...hức...đau...không...không đi... đi được"- cô oà khóc lên, tiếng nức cào xé tim anh

"Ng...Ngoan đi anh...anh bế em...nín đi"- anh lấp bắp, bình thường anh có bị vậy bao giờ đâu? Mà kệ đi quan tâm con mèo này trước đã

Anh bế cô vào phòng tắm, đặt cô nhẹ nhàng vào bồn tắm, cho ít nước hoa dưỡng thể vào nước ấm rồi anh bỏ ra ngoài không quên nói " Xong thì gọi anh, anh ra ngoài chờ"

Cô nghe vậy chợt bình tĩnh lại, mặt bất giác đỏ lên, sao anh ta lại dịu dàng đến vậy chứ, cô tắm thật sạch sẽ thì cũng đỡ đau một chút. Cô chưa kịp cất giọng thì anh đã bước vào, đôi mắt xám đỏ lạnh lùng nhìn cô rồi bế cô dậy, lấy khăn tắm quấn quanh người cô rồi bế cô ra ngoài

Tỉ mỉ mặc đồ cho cô, rồi bế cô xuống nhà vào phòng ăn. Anh đi đến đâu người hầu cuối đầu đến đó, Hồng Hi kéo ghế ra cho anh ngồi xuống, anh không đặt Huyết Băng xuống ghế mà trực tiếp để lên đùi mình. Biện Liệt vừa nhìn là đã biết anh sủng cô tận trời rồi

Ai nấy như trời chòng, về mặt Quyền Thần Bảo lạnh lùng một tia cảm xúc cũng không có, ai nấy đều đỏ mặt hời hợt anh nhắc thìa lên dứt đồ ăn cho cô, cô nhận lấy ăn như một đứa trẻ ngoan. Ai nấy sững sốt về hành động của anh, Huyết Băng vừa ăn vừa chu mỏ nói

"Anh...em muốn uống nước, với...bỏ em xuống được không?"

"Em đoán xem"- anh đưa nước cho cô rồi nhìn cô với đôi mắt yêu thương nói

"Tên đáng ghét, nhưng ngồi vậy em không thoải mái"- cô bất chợt mắng anh, ai nấy tròn xoe mắt nhìn cô

"Em vừa nói gì?"- anh nhéo mũi cô hỏi

"Em nói anh đáng ghét"- cô đáp lại phồng má lên, anh bật cười

Trời ơi! Nay chủ nhân cười, Nguyên Tử Phong và Hồng Hi tròn tròn mắt

Mất máu, mất sức, giật cả mình, đây là chủ nhân của họ đó sao? Trời ơi là trời, chuyện hiếm gặp

"Ồ, sao anh cười em?"- cô liếc anh làm vẻ giận dỗi

"Ăn đi em nói nhiều quá rồi đó"- anh nhìn cô rồi dứt cô ăn, cô chu mỏ không chịu ăn anh liền trừng mắt

"Chủ nhân!!! Chủ nhân!! Nguy to rồi"- Biện Liệt từ ngoài chạy vào hốt hoảng nói, Hồng Hi đứng dậy bịt miệng Biện Liệt lại rồi cười

"À...a...iện...ây...áp...ám"- Biện Liệt nói

(Thả ra chuyện này gấp lắm)

Hồng Hi bỏ tay ra Biện Liệt liền thở dốc lấy lại tinh thần rồi anh nói

""Trong công ty của chúng ta đang bị một IT làm rối tung thị trường và chứng khoán, nó còn đang không ngừng nghi lục tung những sập dữ liệu mà công ty sắp triển khai, hiện giờ tất cả những người thuộc trong hàng ngũ loại bỏ IT đều không ngăn lại được"

"Thì sao?"- Quyền Thần Bảo trừng mắt hỏi lại một câu khiến Biện Liệt như chết đứng bộ anh phạm vào điều đại kị nào của chủ nhân hay sao?

"Chủ nhân, lần này thuộc hạ không đùa đâu, thuộc hạ nói thật đấy, hiện giờ cả Nguyên Tử Phong cũng không thể làm gì IT đó"- Hồng Hi lên tiếng để Biện Liệt không bị chịu phạt

Quyền Thần Bảo vẫn thản nhiên nhìn Huyết Băng đang ngồi uống sữa như một con mèo ngoan, uống xong cô đưa ly không cho anh, anh nhìn cô hài lòng

"Mọi người đang nói đến IT?"- Huyết Băng cất tiếng hỏi

"Vâng, là IT"- Hồng Hi cung kính trả lời lại

"Có kí hiệu gì đặc biệt trong khi nó pha s tập tin không? Ý là một kí hiệu đặc biệt nào đó nhận biết nó là một IT rất đặc biệt á"- Huyết Băng hỏi, Hồng Hi và Biện Liệt cố gắng nhớ lại xem có kí hiệu đặc biệt nào như cô nói không thì đột nhiên Nguyên Tử Phong bước vào trả lời "Có, là chữ HH phía dưới màn hình khi đã phá được một tập tin lớn"

"À..."- Huyết Băng ngân dài tiếng nói, rồi mỉm cười, ai chứ người này cô biết, để chặn IT này chỉ có mình cô làm được thôi

"Lấy máy tính xuống đây"- Quyền Thần Bảo như đọc được suy nghĩ của cô liền ra lệnh cho thuộc hạ đem máy tính xuống, cô quay sang nhìn anh không chớp mắt

"Em không nói nhưng anh biết em cần thứ gì"- Quyền Thần Bảo giải thích thắc mắt của cô một cách nhanh chóng, cô mỉm cười tiếp tục ngồi ăn chiếc bánh kem đang dở trên bàn

Liệu Huyết Băng có giúp được công ty của Quyền Thần Bảo để loại bỏ IT?

End chap

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 18: Hồng Hân - Hồng Hi

Sau khi máy tính được đem xuống trước mặt Huyết Băng cô nhanh chóng đặt lên đùi truy cập vào trang đang làm loạn những tập tài liệu và hồ sơ đó, dòng chữ IT hiện thẳng lên màn hình màu đen phía dưới là chữ HH khiến cho Huyết Băng nhếch môi cười, ai cũng bất ngờ với bộ dạng lúc này của cô, không ai còn nhận ra đây là con mèo nhỏ khi nãy ngồi trên đùi Quyền Thần Bảo, mà là một con người khác hoàn toàn

"Em có thể đứng chứ?"- quyền Thần Bảo ghé miệng vào tai cô hỏi, cô không trả lời nhiều chỉ gạt đầu một cái nhẹ rồi bàn tay múa trên những con phím một cách điêu luyện, Nguyên Tử Phong chưa từng thấy ai nhấn phím nhanh như vậy, mọi thứ diễn ra trong vòng chớp mắt, đối với anh thì chuyện này không có gì đáng bất ngờ lắm vì từ lâu năng lực của Huyết Băng đã sớm bị anh nhìn ra rồi

"Ayyyy, cho em mượn cái camera để kết nối với bên kia"- Huyết Băng quay sang nhìn anh nói, anh liền ra lệnh cho thuộc hạ đi lấy cho cô

Sau khi kết nối camera vào máy tính thì lại xuất hiện một cô gái đẹp lộng lẫy trên màn hình, người đó thấy Huyết Băng đôi mắt liền loé lên rất vui mừng mừng giọng nói vẫn trầm ổn nói

"Thuộc hạ chào chủ nhân"- cô gái bên đầu dây kia cung kính nói ai nấy đều sững sốt nhưng anh thì không như rằng biết trước được mọi chuyện

"Hồng Hân ai thuê người vào đánh sập mạng lưới của Quyền thị và lục tung dữ liệu?"- Huyết Băng lạnh lùng hỏi, vẻ cao ngạo lập tức xuất hiện một cách nhanh chóng

"Chủ nhân thứ tội, là Hồng Hi sai không biết hỏi ý của người mà đã tự ý ra quyết định giúp đỡ hắn ta, thuộc hạ biết sai rồi"- cô gái đó cuối đầu nói

"Ngày mai lúc 9h sáng đến dinh thự Quyền gia gặp ta, nhớ rõ nha Hồng Hân đứng gờ cho ta không thì người biết hậu quả rồi đó- Huyết Băng trừng mắt đầy đáng sợ khiến co Biện Liệt nổi hết cả da lên, lần đầu tiên mà ánh mắt của một cô gái mà gây ra những cơn ớn lạnh như vậy đến cho mọi người, người con gái này quả thật là không bình thường

" Vâng chủ nhân"- cô gái có tên Hồng Hân kia cung kính nói rồi tắt máy

"Haizzz xong rồi đó, chuyện này dễ không có gì là quá khó khăn cả"- cô nói, Hồng Hi, Nguyên Tử Phong, Biện Liệt mở to mắt nhìn cô như vậy mà dễ ư?

"Nói cho Hồng Hi biết Hồng Hân là ai đi" Quyền Thần Bảo nói, cô quay sang nhìn anh chớp chớp đôi mắt tím

"Thật sự muốn nói?"- cô hỏi ngược lại anh

"Đúng"- anh trả lời cô loccs

"Muốn thì tự nói đi chứ mắc gì em phải nói "- cô trả lời lại anh, anh quay sang nhìn cô rồi trừng mắt

"Em có nói không thì bảo?"- anh gần giọng hỏi cô lần nữa

"Nói thì nói anh làm gì mà hung dữ vậy"- cô bĩu môi anh liền nhéo má cô một cách mạnh tay

"Hồng Hi, Hồng Hân là chị gái cô. Trong một cuộc chiến xảy ra giữa các gia tộc thì gia tộc của cô bị tiêu diệt vì để bảo vệ cho cô và chị gái mình, cha

hai người đã gửi cô cho gia tộc họ Quyền còn chị gái cô được gửi đến gia đình họ Thần, trước khi mất cha mẹ cô dặn dò là các cô không được báo thù cho gia tộc mà hãy ngoan ngoãn làm người cận kề bên nhà họ Quyền và Thần"- cô nói, Hồng Hi như không tin vào tai mình, cô gái kia là chị của cô sao? Gia tộc gì chứ, rõ ràng chủ nhân nói là cha mẹ đã gửi cô vào để học hỏi. Không lẽ cha mẹ đó chính là cha mẹ nuôi? Cô suy nghĩ rồi chạy đi Biện Liệt liền chạy theo

"Nguyên Tử Phong mau đi xem họ như thế nào"- Huyết Băng nói, cậu ta liền rời đi

"Anh thấy họ như thế nào có giống nhau không?" - Huyết Băng quay lên hỏi Quyền Thần Bảo

"Giống một chút"- anh qua loa trả lời

"Hồng Hân rất đẹp đúng không?"- cô một lần nữa hỏi anh

"Không quan tâm cho lắm, với em ngừng hỏi những câu ngốc nghếch như vậy đi, anh chỉ có mình em nên những nhan sắc ngoài kia đối với anh là rất tầm thường đều thua em"- anh không nhìn cô nói, mặt cô bắt gặp ửng hồng, cái tên đáng ghét này thật là

"Giờ thì anh phải đến công ty, em ở nhà ngủ thêm chút rồi về nhà ba mẹ chơi đi, tối về cũng được"- anh nói rồi bế cô về phòng, cô mỉm cười nhìn anh

End chap

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 19: Huyết Băng đã đi đâu?

Quyền Thần Bảo lấy xe rời đi, cô nằm trên phòng chán nản nhìn xung quanh, dinh thự này rất rộng nhưng lại không có gì để chơi, khác với Thần gia, mọi thứ trong Thần gia tuy nhỏ nhưng lại có rất nhiều chuyện thú vị

Cô đi thay một chiếc váy màu trắng cột tóc đuôi ngựa trong cô không những ddeex thương mà còn năng động, mang fiayf vào rồi cô đi loanh quanh vòn người hầu đi sát bên cô không rời còn có cả vệ sĩ riêng của Quyền Thần Bảo nữa, y như rằng cô bị giam lỏng, còn cô thì cô lại không thích như thế cô muốn làm một người thật tự do, cô quay sang nhìn bọn họ

"Các người có thể lui ra, ta không thích bị bám đuôi, các người không là gì với ta đâu, Biện Liệt từng bị trọng thương khi đánh nhau với ta, các người thì nhảm nhảm gì? Mau lui ra"- những câu đầu cô đều rất nhẹ nhàng, câu sau cô quát, ánh mắt thật đáng sợ họ chạy đi hết không còn một ai ở đó nữa

Cô mừng thầm trong lòng, nếu lời nói cô lạnh lùng như vậy mà đuôi họ đi được thì tốt biết mấy, giờ thì cô đi loanh quanh khu vườn rộng thì nhìn thấy một đứa bé ngồi trên xích đu, trước giờ cô chưa từng nghe bên trong dinh thự này có con nít

"Bé ơi, lại đây chị nói này"- cô nhẹ nhàng gọi đứa bé, đứa bé chậm chậm đi lại phía cô đôi mắt xám đỏ nhìn vào cô bắt gặp làm cô rung mình

"Cô là vợ của anh hai?"- đứa bé hỏi

"Anh...anh hai sao? Không lẽ em là..."- cô lắp bắp hỏi

"Tôi đã chết, tôi tên Quyền Thần Hy"- cô gái đó nói, cô như muốn hét lên khi nghe cô ta nói, cô gái đó nhanh như chớp bịt miệng cô lại

"Chỉ cần chị ngoan ngoãn tôi sẽ thả chị ra, bây giờ thì nghe lời tôi chị phải đi lên phòng phía cuối tầng 3 đi vào đó với một ngọn nến và đọc tên tôi thật lớn"- cô gái đó nói rồi biến mất, cô bình tĩnh lại rồi đi từ từ từng bước đến tầng 3 căn phòng cuối cùng

Cầm ngọn nến trên tay mà cứ run bần bật, vào phòng cô gọi lớn tên cô gái đó "Quyền Thần Hy"

Lập tức cô gái đó hiện ra, căn phòng bật đèn sáng lên, cô gái xinh đẹp hiện ra không còn là một cô bé nữa mà là một cô gái thật xinh đẹp, đôi mắt xám đỏ khiến cô không thể nhắm mắt

"Chị dâu, xin lỗi vì làm chị sợ nhưng tôi thật sự rất buồn chán, hiếm khi có người đến sau khu vườn đó thăm tôi vì chị cũng là vợ anh trai nên tôi cũng không lo lắng là chị sẽ đồn lung tung về tôi"- Thần Hy nhẹ nhàng nói cô gật đầu

"Thế cô muốn nói gì với tôi?"- Huyết Băng hỏi lại, cô gái đẩy chiếc ghế lại cho cô ngồi

"Anh hai tôi không còn đến thăm tôi nữa và cũng giam lỏng tôi ở đây và không còn muốn tôi xuất hiện quanh dinh thự"- Thần Hy buồn bực nói

"Tại sao? Cô đi xung quanh thì đã sao? Tại sao lại giam lỏng cô? Vì điều gì?"- Huyết Băng thắc mắc hỏi Thần Hy

" Vì sợ tôi làm ảnh hưởng đến những dự kiến của anh ấy, tôi là một con người độc đoán, anh ấy tàn nhẫn thế nào ai cũng biết còn tôi thì hơn như thế nữa, chỉ có biết vì sao không? Vì nói tôi chết thì cũng không đúng vì tôi đã là một con ác quỷ rồi, sức mạnh khác người, chỉ cần tôi liếc người khác hi họ cũng đủ chết, vì đôi mắt xám đỏ này"- Thần Hy nói, cô ngạc nhiên, là một con quỷ sao? Sao những chuyện này lạ vậy, đều như một cuốn tiểu thuyết ấy

"Cô và anh ấy tại sao lại ít nói chuyện? Tôi và mọi người ngoài kia chưa từng nghe anh ấy nói rằng anh ấy có em gái, chúng tôi chỉ biết anh ấy là một người có danh tiếng từ trước đến giờ, đầu là từ lúc anh ấy 15 tuổi ấy"- Huyết Băng nói

"Năm 15 tuổi là năm thời kì oanh liệt của anh hai cùng là năm tôi chết"- Thần Hy nói

"Vậy khi này cô nói cô không chết là như thế nào? Cô làm tôi khó hiểu quá"- cô như không hiểu chuyện mà Thần Hy đề cập đến là chuyện gì

"Tức là năm tôi 10 tuổi thì tôi đã chết, mà năm 12 tuổi thì tôi sống lại bởi một chất hoá học đến giờ cũng chưa biết tên, tôi có hình dạng nhất định nhưng lại như không khí, thuộc nửa người nửa ma"- Thần Hy đáp lại

"Nói chung là chuyện của cô phức tạp quá, không thể nào hiểu nhiều hơn"- Huyết Băng nhún vai bất đắc dĩ nói

Rồi thì cô và Thần Hy nói chuyện đến tận tối khuya, Quyền Thần Bảo về không thấy vợ mình liền sai người lục tung thành phố, lục tung dinh thự để kiểm tra cô, nhưng không tìm ra

"Các người canh chừng phu nhân thế nào mà để cô ấy biến mất?"- Hân Hân hỏi những người làm bằng một chất giọng lạnh đến thấu xương

"Ch...chúng tôi có đi theo phu nhân nhưng mà cô ấy quát chúng tôi bắt chúng tôi rời đi lúc ấy chúng tôi rất sợ liền chạy đi hết, không dám ở lại, điều cuối tôi thấy là cô ấy đi ra phía sau vườn rồi biến mất"- người làm hốt hoảng nói

"Phía sau vườn à? Các người chắc chứ?"- Hân Hân cố gắng hỏi kĩ lại một lần nữa xem có đúng như những gì cô đang nghĩ là liên quan đến Thần Hy

"Dạ chắc...chắc mà"- đám người hầu luống cuống trả lời

Hân Hân đi đến phòng Quyền Thần Bảo thì thấy anh đang ngồi nhắm mắt suy nghĩ một thứ gì đó rất sâu xa o cất giọng

"Chủ nhân, có người trông thấy phu nhân đi về phía sau khu vườn rồi biến mất"

"Theo ta cảm nhận Huyết Băng không hề đi được đến chỗ của Thần Hy, với Thần Hy cũng bị ta giam lỏng, không thể thoát ra để lôi kéo Huyết Băng đến chơi với con bé"- anh liền nói, Hân Hân ngồi suy ngẫm vậy cuối cùng phu nhân đi đâu?

"Rốt cục thì Huyết Băng đã đi đâu mà trên khắp thế giới đều không kiếm được cô ấy?"- Quyền Thần Bảo nắm mạnh tay vào tường tức giận

End chap

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 20: Trốn kĩ quá nhỉ?

Quyền Thần Bảo tay nắm chặt ly rượu không ngừng suy nghĩ tại sao Huyết Băng có thể biến mất như vậy được. Anh đứng lên đi xuống sảnh, gương mặt lạnh không thể lạnh hơn, đằng đằng sát khí.

"Chủ nhân, hay là chúng ta đi lên tầng 3 đi nhờ đâu Thần Hy tiểu thư lại đang tâm sự cùng phu nhân trên đó?"- Nguyên Tử Phong nói khuôn mặt cũng căng thẳng không kém

"Đúng đó chủ nhân nhờ đâu Thần Hy tiểu thư trong lúc quá buồn chán đã đi tìm người bầu bạn nhưng vô tình thấy phu nhân nên đã cùng nhau đi lên tầng 3"- Biện Liệt suy diễn một điều mà ai cũng nghĩ là đúng

"Chủ nhân, có người trông thấy phu nhân đã lên xe về nhà mẹ đẻ của mình rồi, nghe đâu đi chung với Thần lão đại"- Hân Hân nói, về mặt Quyền Thần Bảo giãn ra đôi chút, tại sao này giờ anh chỉ bỏ sót mỗi Thần gia là chưa tìm kiếm nhỉ?

"Cùng ta đến Thần gia đón phu nhân về"- anh đứng lên nói rồi bước đi, "*cô vợ nhỏ à em làm tim tôi sắp không đập được rồi*"

*Tại phòng của Thần Hy*

"Chị à, chị nắn nỉ anh hai thả em ra đi, chị à"- Thần Hy quần lấy người cô không chịu buông

"Chị sẽ cố...sẽ cố a ~~~"- Huyết Băng cười nói, thật ra sau khi nói chuyện với Thần Hy thì phát hiện rằng cô bé rất hiền chỉ vì bị nhốt mà sinh ra buồn

chán

"Chị dâu à, chị xinh đẹp như vậy sao lại cười phải ác ma nhà em vậy?"- Thần Hy hỏi, miệng nhoen cười

"Nhưng em phải biết rằng ác ma nhà em cũng rất đẹp hahaa"- Huyết Băng nói xong thì cười rộ lên, Thần Hy vì thế mà cũng cười theo

"Chị à, em muốn đi chơi"- Thần Hy làm mặt cún nhìn Huyết Băng

Huyết Băng nhìn Thần Hy một lúc rồi mỉm cười, xoa đầu cô bé

"Chị sẽ nói Thần Bảo ahh"

Cô bé vui vẻ nhảy lên, nụ cười như đến tận mang tai

---

Xe Quyền Thần Bảo di chuyển đến biệt thự nhà họ Thần hấn đeo kính râm để che đi sự lo lắng trong đôi mắt của mình, hấn bước vội vào nhà

"Huyết Băng có về đây không?"- giọng nói cực kì băng lãnh đến đáng sợ vang lên quản gia run run

"Dạ...dạ thưa cậu là không. Ông bà chủ đi vắng nhà rồi...chỉ có thân già tôi ở nhà nếu cô chủ có về thì chúng tôi đã gọi điện cho quản gia bên nhà cậu rồi"- quản gia trả lời một cách cung kính và lời nói rất đáng tin cậy

"Chết tiệt! Thế Huyết Băng đi đâu?"- Quyền Thần Bảo tức giận nói lớn rồi trở ra xe

"Chủ nhân, hay chúng ta cứ thử lên phòng Thần Hy tiểu thư xem nhiều khi phu nhân ở đó thì sao?"- Hân Hân vừa lái xe vừa nói

Quyền Thần Bảo ngồi suy nghĩ một lúc thật lâu rồi nói "về dinh thự"

Chiếc xe phóng nhanh trên đoạn đường khiến ai nấy đều sợ hãi, Quyền Thần Bảo mới sáng sớm đã lượn lờ đi quanh thành phố như vậy sắp có chuyện lớn rồi

*Tại dinh thự Quyền gia*

Hấn nhanh chóng bước xuống xe bước chân sải dài hơn bình thường đi đến phía sau vườn rồi biến mất, Nguyên Tử Phong đứng canh lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

"Tôi, Nguyên Tử Phong đây. Lô hàng từ Sing đến Mexico ngày mai sẽ nhập cảng. Mau chuẩn bị lấy hàng đi"

Hấn thoát đây đã đi đến trước cửa phòng của Thần Hy tiếng vui vẻ cười đùa khiến mặt hấn đã đen rồi còn đen hơn, cửa phòng mở ra hình ảnh hai cô gái đang cắm hoa vào bình cả những món đồ chơi thì cũng tứ lung tung

"Huyết Băng, Thần Hy trốn kĩ quá nhỉ nhưng tiếc trò chơi trốn tìm này anh tìm thấy hai người rồi"- Quyền Thần Bảo lên tiếng mọi tiếng cười nói đều trở thành một khoảng không gian im lặng đến nghẹt thở, cả hai quay đầu về phía sau thì thấy anh đang dựa lưng vào tường đôi mắt đầy sự lạnh lùng

"Hello...anh hai"- Thần Hy nhoen miệng cười tươi

"Buổi sáng vui vẻ nha anh"- Huyết Băng quay sang cười trừ

"Tôi đi tìm em, em rảnh rồi ngồi đây chào buổi sáng tôi sao?"- đôi mắt hấn hiện lên tia giận dữ Huyết Băng thoáng giật mình cô quên mất là chưa nói hấn nghe việc cô đi tìm Thần Hy

"Chỉ là em mời chị dâu lên đây chơi thôi mà anh đâu cần thái quá như vậy"- Thần Hy trề môi rồi đi lại phía anh hai mình

"Nhưng quan trọng là đi không báo"- hấn vừa dứt câu nói Huyết Băng lập tức lạnh sống lưng

"Aigoo sợ ai khènch chị dâu đi à...liuliu nay anh hai biết yêu biết sợ mất kia"- Thần Hy nhảy cẫ lên chọc Quyền Thần Bảo khiến mặt hấn đen lại

"Em có tin...anh nhốt em vào bình ngọc đen không?"- hấn hăm dọa em gái mình

"No no, như vậy không phải là trẻ ngoan"- Thần Hy khoanh tay lắc đầu

"Anh đưa Huyết Băng về em ở đây đi, hôm nào rảnh anh đưa Huyết Băng đến chơi với em"- Thần Bảo nắm tay Huyết Băng đang ngẩn ngơ ngồi đó

"Nhớ đó báiiiii"- Thần Hy mỉm cười nói rồi biến mất

Sau khi Thần Hy biến mất hấn nhìn cô hừ lạnh một cái rồi nói

"Huyết Băng, em sắp toi đời với anh rồi"

Sau câu nói là hấn bẻ cô lên đi xuống nhà, cô vẫn chưa tiêu hóa hết lời nói của hấn. Đến lúc hiểu ra rồi thì muộn rồi

### ***End chap***

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## **Chương 21: Đi Châu Á**

Sáng hôm sau mọi thứ đều ánh sáng chiếu vào mang sắc thái rực rỡ. Phòng Quyền Thần Bảo vẫn có một con sâu lười cuộn mình trong chăn khi không có một mảnh vải che thân, đây chính là hậu quả của việc làm cho chồng mình lo lắng

"Phu nhân, mau dậy đi"- Nguyên Tử Phong nhú mồm nhìn Huyết Băng cuộn người trong chăn không lộ ra dù chỉ là cọng tóc, không phải chủ nhân bảo cậu ta kêu cô dậy thì còn lâu cậu ta mới bước vào đây

"Tên chết đâm, để tôi ngủ, hành tôi cả đêm rồi còn kêu tôi dậy...anh đi chết đi"- Huyết Băng ở trong chăn ngáy ngủ chửi rủa Quyền Thần Bảo, Nguyên Tử Phong nhú mồm

"Phu nhân! Là tôi Nguyên Tử Phong, phu nhân mà còn không dậy tôi sẽ cho người ném cô xuống bể cá ăn thịt dưới nhà! Chủ nhân đi Châu Á rồi mọi chuyện ở đây đều do tôi quản cả phu nhân cũng không ngoại lệ"- Nguyên Tử Phong đen mặt nhìn con sâu lười của chủ nhân nên liền buông lời hăm dọa

"Tên chết tiệt, cậu dám uy hiếp tôi!?"- Huyết Băng ngồi bật dậy chiếc chăn lộ xuống tới xương quai xanh lộ ra vết hickey đo đỏ, Nguyên Tử Phong lắc đầu quay mặt đi, khỏi nói đi người quan sát camera đang đen mặt

"Phu nhân mau thay đồ đi, tôi không muốn bị chủ nhân móc mắt"- cậu ta nói xong liền chuông ra ngoài ở đó nữa chắc chết mất

Huyết Băng dụi dụi mắt nhìn xung quanh tên chết bầm đó đâu rồi nhỉ, cô xoay qua xoay lại tìm kiếm gì đó khiến cho người quan sát camera môi nhếch lên ánh mắt có ý cười

"Chết độc tài, chết tiệt hành tôi ra nông nỗi này anh bỏ tôi đi Châu Á!? Hừ anh đợi đó tôi sẽ khiến anh hối hận"- Huyết Băng lau bầu rồi nhanh chóng đặt đôi chân ngọc ngà xuống giường nhưng chưa gì đã ngã, thân thể cô đau nhức, người quan sát camera ánh mắt lộ rõ vẻ lo lắng

Cô thấy có tiếng chân người cô liền nắm lấy chăn kéo xuống đất quấn lại thân thể trần như nhộng của cô, đứng như dự tính Biện Liệt lập tức chạy lên mở cửa phòng ra

"Phu nhân!?"- Biện Liệt định đỡ cô lên cô liền cúi gắt thét

"Phu nhân phu nhân cái con khỉ nhà cậu, gọi là Chị Băng được rồi"

"Nhưng chủ nhân..."- Biện Liệt vừa đỡ cô dậy vừa áp ứng

"Mặc kệ tổ tông chủ nhân nhà cậu, mẹ kiếp hành tôi ra nông nỗi này liền một mình bỏ đi Châu Á"- cô bắt mẫn chửi thề một cái, Biện Liệt đỡ khóc đỡ cười với tình huống trên

"Còn không mau đỡ tôi vào nhà tắm"- Huyết Băng gắt lên, Biện Liệt luống cuống tay chân lên đỡ Huyết Băng nhưng không ngờ đi chưa được 2 bước là cô đã ngã rồi, qua chiếc hoa tai Biện Liệt nghe được câu nói của chủ nhân "*bé phu nhân lên đi*"

Biện Liệt lập tức bế Huyết Băng lên trong khi cô còn đang nhăn mặt, đặt nhẹ nhàng cô vào nhà tắm rồi Biện Liệt đóng cửa đi ra ngoài

*"Từ đây đến lúc tôi về, cậu và Tử Phong thay nhau bế Huyết Băng một cọng tóc của cô ấy cũng không được mất"- Quyền Thần Bảo ra lệnh rồi tắt tính hiệu đi*

Sau khi Huyết Băng thay đồ hoàn tất cô đi chậm rãi xuống nhà ăn, chưa đi được một phần năm của đoạn đường đột nhiên bị Nguyên Tử Phong bế lên tay ánh mắt cô kinh ngạc nhìn cậu ta, đáp lại chỉ là ánh mắt lạnh lùng

"Bỏ xuống!! Cậu bỏ tôi xuống ngayyy không thôi đừng trách tôi độc ác"- Huyết Băng hét lên tay chân đập loạn xạ

"Phu nhân, đây là mệnh lệnh từ chủ nhân, phu nhân đừng làm khó tôi"- Tử Phong nhìn cô rồi nói ánh mắt vẫn lạnh lùng như thường

"Con mẹ nó cứ mãi phu nhân nghe già chết được, từ nay về sau toàn bộ tất cả những người dưới quyền Thần Bảo đều phải gọi tôi là Chị Băng, còn người hầu và người ngoài Quyền gia phải kêu tôi là chị dâu, để tôi nghe thấy từ phu nhân nữa thì các người chết chắc"- Huyết Băng trên tay Nguyên Tử



Phong không ngừng la hét, chiếc hoa tai của Nguyên Từ Phong không có lúc nào là tắt cả, đương nhiên Quyền Thần Bảo sẽ nghe thấy mất liền lộ ý cười rồi cất giọng trầm trầm "*thông báo như đúng lời cô ấy nói*"

Xuống tới phòng ăn chỉ có mình cô và đám người hầu, ngoài ra còn có bốn người thân cận với Quyền Thần Bảo là Hồng Hỷ, Hân Hân, Biện Liệt và Nguyên Từ Phong đứng xung quanh cô, cô làm sao nuốt trôi thức ăn

Đột nhiên Hồng Hân đi vào nói nhỏ gì đó cho Huyết Băng ánh mắt cô bỗng hiện lên một tia chết chóc pha lẫn lạnh lùng

"Các cậu sao không đi theo Thần Bảo!?"- mặt của Huyết Băng đen đi, khiến cho tất cả mọi người có mặt đều cảm nhận được nộ khí và nguy hiểm xuất phát từ người của Huyết Băng ngay cả đám của Hồng Hỷ cũng cảm thấy run sợ

"Chủ nhân bắt chúng tôi ở lại bảo vệ Chị"- Hân Hân lên tiếng nói, mặt của Huyết Băng đã đen rồi còn đen hơn

"Các cậu mau đi qua Châu Á tiếp viện cho Thần Bảo đi, để Hồng Hân ở lại với tôi, các cậu không nghe lời tôi thì có nước hốt cốt Thần Bảo về"- Huyết Băng nói giọng cực kì nghiêm túc khiến bọn họ nhanh chóng đứng lên lấy máy bay chuyên dụng của Quyền gia nhanh chóng đi đến Châu Á

"Hồng Hân, mau sắp xếp vũ khí chuẩn bị tiếp viện Quyền gia"- Huyết Băng đứng lên đi chuyển chậm chạp nói

"Nhưng thưa chủ nhân..."- Hồng Hân do dự gì đó

"Đích thân ta sẽ đi đến đó, với danh là Oneni"- Huyết Băng tiếp tục lạnh lùng bước đi

"Nhưng...chủ nhân không nhớ rằng Hắc Phụng là một bang và tập đoàn Oneni bí mật sao!? Oneni là chủ nhân nhưng không phải chủ nhân đang dấu thân phận sao?"- Hồng Hân vừa đỡ cô vừa hỏi nhỏ đủ hai người nghe

"Tập đoàn Oneni của chúng ta xếp thứ 4 trong bạch đạo và thứ 2 trong hắc đạo sau Quyền Thần Bảo"- Huyết Băng nhắc nhở cho Hồng Hân nhớ

"Nhưng...sẽ rất nguy hiểm...bọn chúng không dễ dàng buông tha cho chủ nhân đâu"- Hồng Hân lo lắng nhìn cô

"Khi ta vừa về tới Mexico Tuấn Chung liền ban cho ta một mũi tên, ta chưa có dịp đáp lễ đó thôi"- Huyết Băng cười nhếch môi đáp, nếu Quyền Thần Bảo mất một cọng tóc nào cô sẽ cho Tuấn Chung thấy hậu quả

"Lấy máy bay chuyên dụng của Hắc Phụng tới, chúng ta đi đến Châu Á"- Huyết Băng cười một cái, một nụ cười chết chóc

### **End chap**

*Mọi người ơi au xin lỗi vì giờ mới ra chap nha, các bạn vote và cmt cho mình nha. Mình sẽ ra chap nhanh nhất có thể tạo động lực cho mình nhaaaaa*

*Yêu các bạnnnnn*

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## **Chương 22: Hắc Phụng**

Nguyên Từ Phong và Hân Hân đi vội vào trong căn cứ của Quyền gia, thấy Quyền Thần Bảo ngồi đó họ bất giác nhủ mày, ánh mắt sắt bén của hắn nhìn thẳng vào hai người đi trước

"Sao các ngươi lại đến đây? Huyết Băng đâu!?"- giọng của Quyền Thần Bảo bây giờ chứa đầy nộ khí

"Chủ nhân...không phải người đang gặp nguy hiểm sao?"- Hồng Hỷ kinh ngạc nhìn Quyền Thần Bảo vẫn bình thản ở đó tất cả vũ khí vẫn chưa động đậy, họ biết mình đã mắc bẫy của Huyết Băng

"Đồ ngu xuẩn, các ngươi biết rõ rằng Tuấn Chung đang nhắm tới Huyết Băng không? Ta mới kêu các ngươi ở lại bảo vệ cô ấy!!! Các ngươi dám không nghe lời ta"- Quyền Thần Bảo đập đổ cái bàn trước mặt gầm lên khiến bốn người có mặt ở đó hơn rung sợ, họ mắc sai lầm quá nghiêm trọng

"Chủ nhân...thuộc hạ biết lỗi"- Cả bốn người đồng thanh quỳ rạp xuống dưới chân Quyền Thần Bảo

"Nói máy đến chiếc hoa tai của Huyết Băng"- hắn hừ lạnh một cái ra lệnh, nhưng dù thế nào cũng không thể bắt tính hiệu đến hoa tai của cô được, mặt của hắn lúc này đen lại cực kì giận dữ

"Lão đại, người của Chung Thán đang tấn công người phía chúng ta ở Mexico"- một tên vội vàng chạy vào nói, hắn lập tức nhủ mày, chính tần số của

hoa tai lại Quyền Thần Bảo cất giọng trầm "Hong Hân, cô mau dọn dẹp đám người ở Mexico đi rồi mang Huyết Băng trở về dinh thự cho tôi"

Bên kia im lặng hồi lâu liền cất giọng "Quyền lão đại yên tâm, tôi đã giải quyết hết cho người. Tiểu thư hiện tại đang ở dinh thự"

"Cô đừng hòng giờ trở với tôi"- Quyền Thần Bảo giọng vẫn lạnh lùng nói, nhưng chứa đầy hàm ý

"Quyền lão đại yên tâm, tiểu thư tôi sẽ bảo vệ tốt"- Hồng Hân kiêu ngạo đáp lại, hân lập tức nhú mày

**\*Âm...âm\***

Bên ngoài phát ra tiếng bom đạn, Nguyên Tử Phong và Hân Hân nhanh nhẹn chạy ra ngoài, Biện Liệt và Hồng Hi nhanh chóng kết nối máy tính của mình vào những thiết bị điều khiển súng, Quyền Thần Bảo ngồi trên chiếc ghế nhìn về hướng khói đạn, lòng chợt nghĩ đến Huyết Băng

"Biện Liệt để cho Hồng Hi giải quyết vụ này đi, người và Hân Hân mau trở về Mexico để hỗ trợ Hồng Hân đi"- Quyền Thần Bảo nhắm mắt nói, thật sự lúc này hân chỉ lo cho an nguy của Huyết Băng mà thôi

"Thuộc hạ nghe rõ thưa chủ nhân"- Biện Liệt nghe xong liền chạy đi tìm Hân Hân để về Mexico

Ở Mexico, Hồng Hân đang dùng người của Hắc Phụng để dọn dẹp đám người bên Chung Thán, Huyết Băng đi ra với bộ đồ màu đen ôm sát cơ thể, đôi mắt màu tím do có sự xuất hiện của kính áp tròng liền biến thành màu đỏ, mái tóc bạch kim xõa dài trông cô thật huyền bí và lạnh lùng, trên tai cô là đôi bông hình Hắc Phụng, nửa mặt trên được che bằng mảnh vải màu đen mỏng

"Hong Hân ở đây đánh lạc hướng của Quyền Thần Bảo, ta đi đây, dọn dẹp cho kĩ càng vào đừng để anh ấy biết là người của Hắc Phụng làm"- Huyết Băng nói rồi nhìn Hồng Hân một cách lạnh lùng

"Vâng thưa chủ nhân"- Hồng Hân cúi đầu trước cô

"Bây giờ ta là ai?"- Huyết Băng nhìn vào sâu đôi mắt của Hồng Hân hỏi

"Vâng thưa là Oneni chủ nhân"- Hồng Hân đáp lại

"Ta là Oneni, ta sẽ khiến bọn chúng hối hận khi đã đụng đến Quyền gia. Oneni không có gì là không làm được hết"- Huyết Băng nhếch môi một cái đầy kêu ngạo nói rồi cô phóng đi

"Chủ nhân bảo trọng"- Hồng Hân và tất cả thuộc hạ của bang Hắc Phụng cúi đầu đồng thanh nói

***\*Tại Malaysia\****

"Thưa chủ nhân người của Tuấn Chung đột nhiên rút quân khỏi địa bàn của chúng ta"- Nguyên Tử Phong đứng trước Quyền Thần Bảo nói, ánh mắt hân liền hiện lên tia phức tạp

"Chủ nhân, có máy bay ném bom trên đỉnh đầu của chúng ta"- Hồng Hi tay nhấn liên tục trên bàn phím gấp gấp nói

"Mở nóc căn cứ ra"- hân ra lệnh, Hồng Hi nhanh chóng điều khiển để cho nóc căn cứ mở ra, lập tức thấy những chiếc máy bay màu đen có kí hiệu của Hắc Phụng lượn lơ xung quanh căn cứ

"Không lẽ...bên Hắc Phụng đã hành động rồi?"- Tử Phong nhú mày nhìn những chiếc máy bay chứa bom cứ lượn lơ quanh căn cứ

"Theo dõi đi"- Quyền Thần Bảo nhìn chiếc máy bay màu đỏ di chuyển từ từ trên bầu trời xung quanh là những chiếc máy bay màu đen, nữ nhân ngồi trong máy bay bắt gặp nhìn về phía dưới, con tim chợt loạn nhịp một cái nhẹ

"Người của Tuấn Chung đang di chuyển trên bầu trời với những chiếc máy chuyên dụng cho Tuấn gia"- Hồng Hi quan sát một lượt rồi báo cáo

"Tiếp đón họ đi"- Quyền Thần Bảo lạnh nhạt ra lệnh

"Chủ nhân, trên chiếc máy bay màu đỏ đó có sự hiện diện của Oneni, bọn Tuấn Chung nhắm đến Oneni chứ không phải chúng ta"- Tử Phong búng tay nói, khiến cho Hồng Hi đang ngồi mất hiện rõ sự ngạc nhiên, còn Quyền Thần Bảo thì như biết trước nên vẫn giữ thái độ im lặng đôi mắt xám đỏ hiện lên tia chết chóc

Hồng Hi khá ngạc nhiên về lời của Nguyên Tử Phong, Oneni nổi tiếng là người không bao giờ xuất hiện trong những lần tấn công hay những buổi họp tác thậm chí là những bữa tiệc cũng không hề nể mặt ai đến dự cả. Giọng nói của nữ chủ nhân của Hắc Phụng cũng được dấu đi một cách tinh vi, thủ đoạn của Oneni rất thâm độc không ai đụng vào được. Nhưng hôm nay cô ta lại xuất hiện trên máy bay chuyên dụng của Hắc Phụng, đây chứng tỏ cho điều gì?

"Quyền lão đại lâu rồi không gặp"- giọng máy móc nói vào chiếc hoa tai của Quyền Thần Bảo và Tử Phong, Hồng Hi thậm chí là trên bộ đàm của Tuấn Chung

"Oneni, lâu rồi không nghe giọng cô"- Quyền Thần Bảo đáp

"Hahaaa, Quyền lão đại anh không phiền khi tôi đến địa bàn của anh?"- tiếng máy móc một lần nữa vang lên

"Nếu là Oneni cô thì tôi không ngại"- Quyền Thần Bảo đáp lại, môi anh nhếch nhẹ lên một cái

"Được, Quyền lão đại cứ ngồi đó xem kịch vui. Cảm ơn sự tiếp đón của anh"- giọng máy móc nói một lần nữa vang lên rồi mất tín hiệu

Chiếc máy bay chuyên dụng của Hắc Phụng đột nhiên tấn công đến bộ máy của Quyền gia, khiến cho Hồng Hi phải nhanh chóng đóng nóc căn cứ lại, Từ Phong nghiêng răng nghiêng lợi, Oneni đứng là không nể mặt ai kể cả lão đại của cậu ta, đúng là một cô gái ngạo mạn không xem ai ra gì

Bom đạn từ máy bay của Tuấn Chung nhanh chóng bắn thẳng đến chiếc máy bay màu đỏ khiến nó tạo nên một vụ nổ lớn, Quyền Thần Bảo bất giác đứng lên, ngay cả Hồng Hi và Từ Phong cũng không tin được, Oneni dễ bị tiêu diệt như vậy sao?

"Hỗ trợ Oneni đi"- Quyền Thần Bảo lạnh giọng nói, Từ Phong dù có thắc mắc nhưng vẫn chấp hành làm theo

15 chiếc máy bay của Quyền gia lập tức xuất hiện trên bầu trời, những người trên máy bay liên tục nổ súng bắn về phía máy bay của Tuấn Chung, rất nhanh sau đó mọi người thấy một cô gái thoát ần thoát hiện trên chiếc máy bay màu tím từ xa chạy đến, tín hiệu được bật tắt cả mọi người đều nghe thấy giọng của Oneni đã được máy móc chỉnh sửa nhưng vẫn không kém vẻ lạnh lùng và ngạo mạn

"Tuấn Chung lão đại, anh nghĩ anh có thể thắng tôi dễ dàng như vậy à? Mơ đi, anh dù muốn tôi cũng sẽ đập đổ"- Oneni nói rồi những chiếc máy bay màu đen lập tức xuất hiện trên bầu trời có hơn 30 chiếc, mỗi người cầm một khẩu đại bác nhắm thẳng vào những chiếc máy bay của Tuấn Chung đang bay lượn, khoảng 2 phút sau tất cả mọi thứ đều im ắng, giọng nói một lần nữa phát lên bằng loa của chính phủ Malaysia truyền tải đi hết mọi góc ngách của đất nước

"Tất cả những ai dám to gan chống lại Oneni ta chỉ có kết cục chết mà thôi. Các người nên bảo toàn mạng sống của mình đi. Quyền lão đại hẹn gặp lại anh vào một ngày không xa"

Sau đó cả đất nước rơi vào động thái hoang mang, lo sợ trước lời hăm dọa của Oneni, Quyền Thần Bảo đến đây đã là một mối nguy ngay cả Oneni cũng đến thì đây là những mối nguy lớn không thể xem thường

"Chủ nhân, chúng ta..."- Hồng Hi định nói gì đó liền im lặng

"Ồ lại đây, chúng ta còn tiếp một vị khách không mời nữa"- Quyền Thần Bảo trầm giọng nói, gương mặt lạnh lùng, đôi mắt xám đỏ đầy sát khí

End chap

*Đọc truyện vui về nha mọi người*

99 vote & 44cmt => 2 chap mới

**#Ngân n hứa Ngân n sẽ thực hiện nhá không quỵt chap của rds đâu mà nên dừng tiếc 1 cái vote cho Ngân n nha các bạn rds thân yêu**

Cám ơn các rds đã theo dõi và ủng hộ truyện của mình nhaaaaaa 3. Yêu các rds 3 tym tym  $\geq \leq$

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 23: Vị khách không mời

Quyền Thần Bảo nhanh chóng đứng lên khỏi ghế di chuyển đến phòng khách của căn cứ, một vị khách đang bắt chéo chân ngồi đó, gương mặt lạnh lùng và đôi mắt xám đỏ như nhìn thấu tâm can của người trước mặt

"Quyền lão đại"- người đó đứng lên nở nụ cười tao nhã, nhưng Quyền Thần Bảo chỉ gạt đầu một cái, cánh tay người trước mặt cũng bị bỏ lơ

"Diệp Hưng công tử, ngài đến đây làm gì?"- Từ Phong cung kính hỏi

"Quyền lão đại, người tại sao lại không nể tình của Diệp Tâm Nhi đã giúp đỡ ngài, ngài lại vì một cô gái lại trừ khử gia tộc của chúng tôi khỏi hắc đạo?"- Diệp Hưng cố gắng điều chỉnh giọng nói để tránh khi quá nóng giận lại làm chuyện thêm rắc rối

"Đúng Diệp Tâm Nhi đã giúp tôi nhưng không có nghĩa tôi không thể trừ khử....cô ta"- Quyền Thần Bảo đáp, lời nói như không độ, lạnh cóng, khiến cho người trước mặt có chút run sợ

"Ngài..."- Diệp Hưng tức giận đứng lên, hận không thể bóp chết người trước mặt, chị gái anh ta yêu hấn như vậy tại sao lại làm điều đó với chị ấy

"Diệp Hưng công tử, hiện giờ Diệp gia đã không còn liên quan đến Quyền gia chúng tôi, nếu đã nói xong thì mời công tử về cho"- Hồng Hi không khách khí nói, Diệp Hưng gương mặt đỏ lên tức giận

"Quyền lão đại không lẽ là vì Huyết cô nương?"- Diệp Hưng nói, giọng đầy thích thú, mặt Quyền Thần Bảo tối sầm lại

"Diệp Hưng công tử, ngài phải gọi là Chị Băng nhà chúng tôi là Quyền phu nhân mới đúng, ngài nói vậy, Chị Băng nghe thấy không một cước đá văng ngài tôi không còn là Hồng Hi"- Cô nàng nhanh nhẩu đáp lại khiến mặt Quyền Thần Bảo giãn ra đôi chút, ánh mắt hiện ý cười

"Người..."- Diệp Hưng bị Hồng Hi chọc đến cảm nín, gương mặt đỏ lên vì tức giận, Quyền Thần Bảo ngã đầu ra sau ghế khiến Diệp Hưng nhếch môi một cái

"Quyền lão đại, không phải chỉ có ngài mới biết về họ của Huyết Băng đâu"- Diệp Hưng đứng lên thông thả bỏ tay vào túi quần bước đi cất giọng hơi khàn khàn, Quyền Thần Bảo liền mở mắt nhìn anh ta

"Tiếc thay, trong hắc đạo ai chả biết người mang họ Huyết là người thế nào? Nói như công tử đây chúng tôi đều biết"- Từ Phong đáp lại lời nói của Diệp Hưng

"Quyền lão đại, Tâm Nhi nhà tôi không có hạnh phúc tôi cũng sẽ làm điều tương tự"- Diệp Hưng nói rồi bước vội ra ngoài

"Diệp Hưng sẽ không ngu ngốc đụng đến Huyết Băng"- Quyền Thần Bảo cất giọng trầm trầm nói

"Vậy chủ nhân định thế nào?"- Từ Phong nhìn hẩn hỏi

"Nhưng ta sẽ không cho Diệp Tâm Nhi có con đường sống"- Quyền Thần Bảo nhếch môi lên

"Hồng Hi, Biện Liệt và Hân Hân đã về đến Mexico chưa?"- Từ Phong cất giọng hỏi

"Hình như Chị Băng đi với Hồng Hân rồi. Biện Liệt và Hân Hân không biết có về kịp không nữa"- Hồng Hi đáp

"Chủ nhân, hay là chúng ta bắt đầu với cuộc tấn công mới ở Trung Quốc đi"- Từ Phong nhẹ giọng nói

"Malaysia đã bị Oneni dọa cho sợ rồi. Nên ta cũng yên tâm. Chúng ta đến Trung Quốc"- Quyền Thần Bảo đứng lên cho tay vào túi quần nói

"Vâng, thưa chủ nhân"- Hồng Hi và Từ Phong nói rồi truyền đạt một dãy mệnh lệnh sau đó họ dùng máy bay chuyên dụng đến Trung Quốc

Đường hàng không có thể nói là an toàn nhưng song song vào đó cũng rất nguy hiểm, cho nên họ càng phải giữ an toàn cho chủ nhân họ tuyệt đối

Quyền Thần Bảo nhắm mắt lại, trong đầu liền thấy hình ảnh của Huyết Băng đang cười, gạt mình một cái hẩn mau chóng lấy lại tinh thần

Bỗng máy bay chiến lực phía sau không ngừng bắn vào thân máy bay của Quyền Thần Bảo

"Đi về hướng ngược lại"- Quyền Thần Bảo nói, Hồng Hi lập tức điều khiển cho máy bay chạy hướng ngược lại, đôi mắt sắc bén nhìn lên logo trên chiếc máy bay chiến lực

"Thông báo mọi cuộc tấn công bên Trung Quốc ngừng lại, tập trung vũ khí đến Singapo"- Hẩn nói xong đôi mắt liền hiện lên tia chết chóc

Trịnh Trung Hải anh muốn đấu với tôi? Tôi cho anh toại nguyện

**End chap**

*Sáng mai có chap tiếp theo nha mấy bạn 3*

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 24: Chạm mặt Oneni

Hồng Hi nhanh chóng rẽ hướng bay đến Singapo, hẩn nhìn những chiếc máy bay chiến lực đang vòng quanh đó ánh mắt liền hiện lên tia lạnh lùng và chết chóc. Trịnh Trung Hải cậu vẫn như vậy, hạo thắng

Máy bay đáp đến một cung điện ở Sing, hẩn nhàn nhạt bước xuống xung quanh toàn cây cối, một màu xanh tươi đẹp, trái với những điều đó thì Quyền Thần Bảo như người mang vẻ lạnh lẽo của bắc cực đi đến đầu lạnh lùng đến đó

"Quyền lão đại"- người hầu cung kính cúi đầu trước hắn, phía bên trong là một người con gái tầm 18 tuổi đang mỉm cười nhìn hắn

"Anh, sao lâu như vậy không đến chơi với em"- cô gái nắm lấy tay hắn nhưng vẫn cách nhau bởi cái găng tay bằng da của hắn.

"Xuân Nhụy, bỏ tay ra"- hắn nhìn cô gái đang quẩn lấy mình nhũn nhặn lại, cất giọng lạnh cảnh cáo. Đúng như dự đoán cô gái liền bỏ tay ra

"Hừ! Đụng có tí làm gì căng, thôi vào trong đi anh. Trịnh lão đại đang đợi anh"- cô gái nói rồi bước vội vào trong. Quyền Thần Bảo cũng tiếp bước theo. Hồng Hi và Từ Phong vội vã đi theo hắn

Bước vào trong là một phòng khách to, bên trong khác hẳn với bên ngoài của dinh thự. Bên ngoài có dáng vẻ như một ngôi dinh thự xa hoa nhưng bên trong lại khác hoàn toàn cực kì đơn giản màu chủ yếu là màu đen. Trịnh Trung Hải đang ngồi bắt chéo chân nhìn Quyền Thần Bảo, nở một nụ cười khá yêu kiều

"Thần Bảo, chào mừng anh đến chỗ tôi"- Trịnh Trung Hải cười nói, vẻ ngoài điển trai

"Không ngờ màn tiếp đón chu đáo của Trịnh lão đại thì chủ nhân đã không đến chỗ ngài rồi"- Nguyễn Từ Phong cung kính nói, giọng nói đầy mùi thuốc súng

Quyền Thần Bảo ngồi xuống nhìn người trước mặt, vẻ mặt trở nên bình thản lạ thường

"Từ Phong, cậu khéo nói đùa rồi"- Xuân Nhụy cười xã giao nói, ánh mắt đầy sự khiêu khích

"Ra ngoài"- lạnh lùng phun 2 chữ, mặt Quyền Thần Bảo đanh lại, sau khi nghe giọng nói lạnh lùng đó thì ai nấy nhìn nhau bước ra ngoài, lúc này Trịnh Trung Hải rót ly rượu vang đỏ cho anh

"Tuấn Chung đã cho anh lợi nhuận gì? Khiến anh làm vậy?"- Thần Bảo nâng ly rượu lên môi hỏi, găng tay da màu đen càng nổi bật hơn

"Anh thử nói xem? Với lại tôi là muốn bắt người thôi. Anh căng thẳng vậy làm gì?"- Trịnh Trung Hải cười khê nhếch môi nói

"Oneni?"- anh hỏi người trước mặt, như đúng dự đoán hắn ta cười lớn

"Quyền lão đại anh thật thông minh"- Trung Hải vỗ tay khiến cho mặt Thần Bảo đang lạnh lùng đột nhiên trầm hẳn xuống âm trầm độ, hắn tiếp tục cất lời "Anh cũng biết đó, Oneni đã chiếm quá nhiều địa bàn, cũng đã quá bí ẩn chúng ta phải làm cô ta lộ diện và diệt trừ cô ta"

"Lợi nhuận là một nửa địa bàn của Oneni?"- sắc mặt anh càng khó coi hỏi, trong đôi mắt xám đỏ của anh hiện lên hình ảnh người con gái mặc bộ đồ đen với miếng vải đen mỏng quanh mặt, mái tóc bạch kim xõa dài đến ngang hông, đôi mắt màu đỏ lạnh lùng, đôi bông Hắc Phụng trên tai tiến lại gần Trịnh Trung Hải. Anh lập tức đứng lên chìa súng về Oneni, ngay lúc đó một sợi dây đàn đã kẻ trên cổ Trịnh Trung Hải

Vẫn là tiếng máy móc vang lên từ Oneni "Trịnh lão đại, địa bàn của Oneni không dễ lấy vậy đâu"

"Oneni đại tỷ không ngờ lại xuất hiện chỗ ta, lại tiếp đón thật chu đáo. Thứ lỗi ta không đón tiếp kịp"- Trịnh Trung Hải vừa dứt lời sợi dây được siết chặt hơn khiến cổ hắn rỉ bao nhiêu là máu

Oneni ngược lên nhìn Quyền Thần Bảo, trái tim bỗng nhói lên một cái, không ngờ có ngày anh lại chìa súng vào cô. Đôi mắt đỏ tươi vẫn không nhúc nhích bất động

"Trịnh Trung Hải nguoi mờ mắt thật to nhìn các thuộc hạ thân cận của nguoi đây. Nhìn xong chết không muộn nhĩ"- giọng máy móc từ Oneni vang lên mọi thuộc hạ của Trịnh Trung Hải đều cúi đầu trước Oneni hô thật lớn "ONENI CHỦ NHÂN" khiến hắn ngỡ ngàng

Hoa tay của Quyền Thần Bảo bỗng truyền đến âm thanh mềm mại của Huyết Băng "Thần Bảo ahh, em đi về nhà ba mẹ ở Paris anh xử lí công việc tốt nhaa yêu anh"

Ánh mắt vẫn nhìn thẳng vào người con gái trước mặt, nhìn thẳng vào đôi mắt đỏ đỏ nhưng không có gì ngoài sự lạnh lùng, anh đáp lại với Huyết Băng trong hoa tay "Được, cẩn thận" sau đó tắt tính hiệu đi

Khi Thần Bảo nhìn về phía Oneni thấy cô đã xiết sợi dây đàn vào hơn 1cm cổ của Trịnh Trung Hải anh lập tức bóp cò viên đạn bay thẳng vào bả vai Oneni khiến cô buông tay ra. Từ Phong và Hồng Hi chạy vào đỡ lấy Trịnh Trung Hải đến cạnh chủ nhân mình

"Oneni cô dám..." lời nói chưa hoàn đã bị Kan người bên cạnh Oneni cắt ngang "kí vào, không được trách ta không nương tay"

Đôi mắt Oneni vẫn đỏ rực như vậy máu từ bả vai tuôn không ngừng nghỉ. Oneni phóng ra con dao khiến nó đâm thẳng vào bụng Trịnh Trung Hải trong gang tấc. Quyền Thần Bảo đỡ lấy anh ta đôi mắt xám đỏ hiện lên tia chết chóc.

Chiếc dao găm được Hồng Hi phóng sượt ngang mặt của Oneni, như cô vẫn nhanh nhẹn né được

Phía ngoài kia người của Oneni và anh đang đánh nhau kịch liệt năng lực ngang nhau. Tiếng "tít...tít" vang dữ dội tiếng bom hện giờ vang dội từ bốn phương Oneni và Kan lập tức cùng thuộc hạ phóng ra ngoài, cô liền phun một câu máy móc "Quyền lão đại, gấp lại sau"

Quyền Thần Bảo vừa nói vừa bước vội ra cửa lớn "Bom được đặt quanh biệt thự nhanh chóng rời khỏi đây"

Nguyên Từ Phong và Hồng Hi nhanh nhẹn đỡ Trịnh Trung Hải đi về phía trước ngay lập tức Biện Liệt và Hân Hân xuất hiện thả dây của trực thăng xuống họ nhanh chóng leo lên

Ngay sau đó tiếng nổ ầm trời phá nát toàn bộ ngôi biệt thự xinh đẹp, trắng lè

Ngay sau đó một ngôi biệt thự nhô lên từ phía dưới đất lên một màu xám pha đen phía trên là cờ kí hiệu của Hắc Phụng, một lá cờ tiếp theo là chữ ONENI được in bằng máu với hình đôi mắt màu đỏ phía dưới

### ***End chap***

*Tớ vừa đăng nhập được wattpad đó mọi người? Mừng đi nhaaaa tui sắp ra chap đều hơn rồi đó*

*Bữa giờ wattpad lỗi quá, có nhiều bản thảo của tớ bị mất:(( buồn:(( hic hic*

*\*Tớ sẽ ra chap nhiều hơn nhaaaa\**

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## **Chương 25: Tôi ở lại Mexico**

Ai nấy ngỡ ngàng nhìn từ trực thăng xuống, đây đều là có kế hoạch sẵn sàng. Quyền Thần Bảo nhìn xuống dưới ngôi biệt thự kia, đôi mắt hằn sự chết chóc. Hôm nay Hắc Phụng đã làm thay đổi suy nghĩ của anh, cũng làm anh phải động tay đến Hắc Phụng

### ***\*17 giờ sau ở Mexico\****

"Thần Bảo anh có nghĩ rằng Huyết Băng vợ anh là Oneni người cầm đầu của Hắc Phụng không?"- Trịnh Trung Hải cố giọng dẩy hỗn hển hỏi người trước mặt

"Đã từng có suy nghĩ đó"- anh lạnh lùng trả lời lại hai bàn tay đan vào nhau nhưng vẫn cách bởi lớp găng tay

"Tại sao...lại là đã từng? Anh nói vậy là sao?"- Trịnh Trung Hải nhú chặt lông mày đặt lại câu hỏi đó, cả ông trùm Mafia cũng đã nghi ngờ

"Vào chính lúc đó, Huyết Băng đã nói chuyện với tôi vào hoa tai. Cô ấy hiện đang ở Paris thuộc hạ của tôi Hân Hân đã chính mắt thấy Huyết Băng lên máy bay..."- Quyền Thần Bảo còn chưa dứt lời Trịnh Trung Hải liền xen ngang vào nói "Cho nên Oneni đó không phải là vợ anh?"

Thần Bảo gật đầu đồng ý, Trịnh Trung Hải tiếp lời "Mọi chuyện Oneni làm đều lên kế hoạch kĩ càng, đều sắp xếp để tôi tấn công anh, để anh đến Sing để anh chứng kiến cảnh này?"

"Có thể là vậy"- anh nhàn nhạt trả lời, Nguyên Từ Phong bước vào cuối đầu nói "Chủ nhân, Trịnh lão đại"

"Muốn nói gì?"- Trịnh Trung Hải day day trán hỏi

"Thưa chủ nhân và Trịnh lão đại, mọi địa bàn của Trịnh lão đại đều bị Hắc Phụng chiếm đóng hết. Tất cả thuộc hạ đều..."- Từ Phong ngập ngừng khiến cho Trung Hải căng thẳng quát lớn "Đều thế nào? Nói nhanh!!"

"Thưa đều quy phục Oneni, ngay cả Xuân Nhụy cũng không ngoại lệ"- Từ Phong đáp lại, mặt của Trịnh Trung Hải trắng bệch như không tin vào điều mới nghe, ngay cả Xuân Nhụy người hần tin tưởng và nghĩ sẽ không phản bội hần cũng quy phục kẻ thù hần ư?

"Điểm đặc biệt là...trên tai của Xuân Nhụy và các thuộc hạ của Oneni đều có đeo đôi hoa tai hình Hắc Phụng, tùy theo cấp bậc hoa tai sẽ có nhiều loại, theo thuộc hạ được biết đôi hoa tai của Oneni được làm bằng kim cương đen đôi mắt của Hắc Phụng trên hoa tai là một đỏ và một tím, ngoài ra tất cả thuộc hạ cấp bậc cao nhất thì mắt của Hắc Phụng trên hoa tai sẽ là màu đỏ nhạt, thấp nhất là màu đen. Cái Xuân Nhụy sở hữu là màu đỏ nhạt còn có một chiếc hoa tai hoa hồng gắn phía dưới hoa tai Hắc Phụng điều đó tượng trưng cho cánh tay phải đắc lực của Oneni. Dưới một người và trên vạn người"- Từ Phong đem những thứ điều tra ra được nói ra cho chủ nhân nghe

"Ngoài ra còn tra được gì?"- Thần Bảo đan tay lại hỏi, Trịnh Trung Hải cũng muốn biết tiếp theo Oneni sẽ làm gì

"Thưa chủ nhân, thuộc hạ nghi ngờ rằng trong tất cả các gia tộc ở giới Mafia đều có 1 nội gián. Nội gián này đã trà trộn vào các gia tộc có lẽ cũng đã khá lâu để nhằm cung cấp thông tin một cách chính xác nhất. Theo suy đoán của thuộc hạ địa điểm và nơi Oneni tấn công tiếp theo là Tuấn gia - Tuấn Chung. Địa điểm được chia làm hai nơi một là Paris hai là Mexico, Oneni sẽ xuất hiện ở một trong hai nơi này"- Từ Phong lấy tư liệu ra chậm rãi nói



"Và thuộc hạ nghi ngờ nội gián ở Tuấn gia là Tô Tô công người thân cận của Tuấn Chung. Còn ở Quyền gia chúng ta là..."- Từ Phong có hơi ngập ngừng khi nói đến cuối, Thần Bảo quay sang nhìn cậu ta một cái cất giọng âm trầm "Nói, là ai?"

"Chị Băng thừa chủ nhân"- Hân Hân cuối đầu nói thay Từ Phong cô biết thế nào Từ Phong cũng ngập ngừng, Quyền Thần Bảo âm trầm phun hai chữ "Lí do?"

"Lúc trước thuộc hạ gặp chị Băng là lúc chị ấy bỏ trốn ra ngoài bị người khác đuổi theo, võ công của chị Băng đều là những chiêu hiểm và thuộc hạ thấy đôi hoa tai Hắc Phụng trên tai của Chị Băng, lúc đó do chị ở quá cao và xa nên thuộc hạ cũng không nhìn thấy được rõ là mắt của Hắc Phụng màu gì"- Từ Phong cuối đầu nói, Quyền Thần Bảo và Trịnh Trung Hải quay sang nhìn nhau, có lẽ cả hai đã có chung một ý nghĩ nào đó Trịnh Trung Hải cất tiếng nói " Không phải Huyết Băng đâu, lúc tôi gặp cô ta cô ta còn xém bị Xuân Nhụy đánh trọng thương, tay chân hoàn toàn mềm mại không hề giống như người có võ, với lại đem súng ra là cô ta đã ngắt xiū"

"Anh đừng qua cô ấy rồi à?"- Quyền Thần Bảo đen mặt hỏi người bên cạnh, tỏa ra mùi nguy hiểm, Trung Hải lắc đầu nhìn anh quát "Anh điên à, tôi đừng cô ta làm gì chẳng qua là phân tích thôi"- Quyền Thần Bảo quay mặt sang chỗ khác không thèm ngó ngang đến người bên cạnh nữa

"Không phải Huyết Băng, nếu là cô ấy ta đã sớm nhận ra"- anh ngã người ra sau ghé cất giọng trầm trầm "Cho nên điều người nghi ngờ là sai"

"Vâng thưa chủ nhân, ngày mai người muốn ở lại Mexico hay đến Paris?"- Biện Liệt cung kính hỏi

"Tôi thấy anh vẫn nên là đến Paris, cô vợ nhỏ bé trên danh nghĩa của anh đang ở đó"- Trịnh Trung Hải nói giọng có chút tủi thân, anh nhìn hần đáp " Tôi ở lại Mexico"

Trịnh Trung Hải đặt một dấu chấm hỏi to đùng trong đầu liền quay sang hỏi "Tại sao?" Quyền Thần Bảo đứng lên sửa lại găng tay đáp "Tôi không bỏ anh lại để anh chơi với Oneni một mình đâu, chơi với cô ta ít nhất cũng phải có tôi" nói rồi anh bước ra ngoài

Trịnh Trung Hải vẫn ngu ngu không loading được câu nói của Quyền Thần Bảo đến lúc loading xong thì đã không còn ai trong phòng

**End chap**

*Lịch upd chap: tối T7 / 1chap*

*Hôm nay là tuần đầu nên 2chap nha các bạn, những tuần sau là 1chap*

*Đọc vui vẻ nhaa*

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 26: Paris hỗn chiến (1)

Trịnh Trung Hải mở mắt dậy thì trong phòng đã đủ người, đủ gương mặt ở đó. Biện Liệt nhìn hần một cái hừ mũi một cái. Rồi hần và Thần Bảo cùng với 4 người kia cùng nhau ngồi trên một cái bàn dài

"Hôm nay, Oneni sẽ đến Paris hoặc là Mexico cho nên chúng ta cần phòng thủ"- Hân Hân cầm một bản đồ phòng thủ ở Mexico nhìn Trịnh Trung Hải nói

"Rồi rồi, cô nói nhanh đi. Tôi đói rồi"- Trịnh Trung Hải chán nản nói, Từ Phong lập tức phát tay cho người đem đồ ăn tới để trên bàn rồi cất giọng trầm "Chủ nhân phá lệ cho Trịnh lão đại là người thứ hai được ăn khi bàn việc"

Trịnh Trung Hải vừa định ăn miếng bánh mì nghe Từ Phong nói xong thì liền muốn sặc quay sang hỏi "Sao cơ? Là người thứ hai? Tại sao không phải là người đầu tiên?" hần bấu môi rồi ăn

Hồng Hi đen mặt đáp lại " Vì người đầu tiên là chị Băng" Trịnh Trung Hải chính thức sặc thức ăn đến mức không thở nổi. Thần Bảo liếc hần một cái cất giọng trầm "Bàn việc"

"Ở Mexico chúng ta sẽ chia làm 2 đường để đánh Oneni, thứ nhất là đường bộ chúng ta có tổng cộng là 3 cái chốt chứa đủ người và gần trụ sở chính để tiếp viện, trong 3 cái chốt sẽ có 1 cái chốt chứa bom hẹn giờ. Đường cuối cùng là đường hàng không, sẽ có tầm 150 chiếc máy bay chiến lực và 20 chiếc máy bay thả bom khói"- Hân Hân vừa dứt lời một tên đã hót ha hót hải chạy vào nói

"Thưa chủ nhân, Trịnh lão đại. Xuân Nhụy bên Oneni đã đến. Cô ta muốn nói chuyện với chủ nhân..."- tên này nói chưa dứt câu Xuân Nhụy đã đơn độc bước vào phòng, đôi hoa tai nổi bật khiến Trịnh Trung Hải tay nắm thành quyền. Đôi mắt của Thần Bảo vẫn vậy lạnh lùng không chút dao động nhìn cô gái trước mặt

"Quyền lão đại, Trịnh..."- Xuân Nhụy cúi người trước anh, quay sang hẳn thì cố tình nhấn dài chữ Trịnh sau đó liền thốt lên từ tốn hai chữ "lão...đại" như đang mỉa mai

"Cô dám..."- Trịnh Trung Hải bước đến thì cô ta liền lùi bước lại nở nụ cười nói "dù gì tôi cũng từng là thuộc hạ của anh, anh phải nể tình tôi không giết anh chứ?"

"Cô...sao cô phản bội tôi? Cô muốn gì ở tôi? Tôi đã tin tưởng cô nhiều đến mức người khác ghen tỵ. Cô nói đi Oneni đã cho cô thứ gì mà tôi không cho cô được?"- Trịnh Trung Hải nghiêng răng ken kén, hẳn đã yêu cô gái này, quan tâm cô gái này đến như vậy như cô ta không hề biết còn phản bội hẳn

"Oneni cho tôi sự tự do, cho tôi danh vọng"- Xuân Nhụy mỉm cười nói nụ cười này lúc trước Trung Hải rất muốn thấy nhưng giờ thì hơi chua xót, cô ta ngưng một chút cất giọng đều đều "Tôi đến đây là để thông báo cho Quyền lão đại biết rằng...chúng tôi đang rất nóng lòng đợi màn chào hỏi của lão đại đây. Nể tình Quyền lão đại lúc trước cứu tôi một mạng, tôi sẽ nói cho các người biết mục tiêu tiếp theo của Tuấn Chung là ai"

Hân Hân và Từ Phong nhìn nhau trao đổi ánh mắt. Biện Liệt và Hồng Hi dùng tay làm kí hiệu cho thuộc hạ đằng sau. Quyền Thần Bảo nhìn cô ta rồi cất giọng băng lãnh "Nói"

"Mục tiêu tiếp theo của Tuấn Chung là Huyết Băng, song song với chuyện đó, thuộc hạ tiếp theo Oneni muốn có cũng chính là Huyết Băng. Quyền lão đại giữ vợ cho kĩ vào, rơi vào tay Oneni sẽ không đơn giản đâu"- Xuân Nhụy cười một cái thật tươi rồi bỗng lặn khói trắng bay đến Xuân Nhụy lập tức biến mất không còn ở đó

"Trịnh Trung Hải theo tôi đến Paris"- Quyền Thần Bảo chỉnh găng tay lại nói rồi cùng Từ Phong và Hân Hân ra ngoài. Bước đi của anh vô cùng dài, đi cực kì nhanh, tay thì điều chỉnh hoa tai liền nghe thấy giọng Huyết Băng đang cười nói vui vẻ thì đột nhiên cô hét lên "Tuấn Chunggggg Anh điên rồi" bước chân của Quyền Thần Bảo càng ngày càng nhanh

"Tuấn Chung đụng vào tôi thì tôi sẽ không để anh yên đâu"- giọng Huyết Băng lạnh lùng đến lạ

"Huyết Băng bình tĩnh đã"- anh cố gắng cất giọng trầm nói, cô gái bên kia thờ ắt ra

"Đừng...bỏ tôi ra"- Huyết Băng hét lên, anh bên đây lòng như lửa đốt tay nắm mạnh vào tường, Từ Phong đi bên cạnh chưa bao giờ thấy chủ nhân tức giận như vậy

"Băng Băng đợi anh"

**End chap**

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 27: Paris hỗn chiến (2)

Quyền Thần Bảo và Trịnh Trung Hải đặt chân đến Paris thì có lẽ hơi muộn, một phần đã bị đánh đến mức cây cỏ hoang dại, người của Tuấn Chung chết hàng loạt mùi máu tanh vây lấy cả thành phố xinh đẹp

Từ Phong và Hồng Hi nhanh chóng đi trước đến Thần gia bảo vệ cho Huyết Băng. Thần Bảo và Trung Hải tất tốc đến Thần gia. Nơi này chỉ có người của Tuấn Chung, hình như Oneni đã chưa tìm ra Huyết Băng

Anh nóng lòng muốn bước vào trong liền bị hán kéo lại lắc đầu một cái. Tiếng hét chói tai của Huyết Băng vang lên cùng với câu chửi rủa của Tuấn Chung "Con mẹ nó, mày cần tao? Hừ! Tao sẽ cho mày thấy" Trịnh Trung Hải nắm tay thành quyền xông vào, ra hiệu cho Quyền Thần Bảo đi đường sau phục kích

"Tuấn lão đại"- Trịnh Trung Hải cười xã giao, đôi mắt liếc sang Huyết Băng đang bị thương trên vai do đạn, tay chân đầy vết xước, khuôn mặt sưng đỏ, đôi mắt tím ngấn nước

"Trịnh lão đại, hôm đó là sơ xuất của tôi, thành thật xin lỗi"- Tuấn Chung đứng lên hơi cúi đầu nói, Trịnh Trung Hải cười lớn đáp "Tuấn lão đại đây bắt vợ của Quyền Thần Bảo làm gì thế? Tôi chưa nghe bàn qua bao giờ"

"Tôi yêu thích cô ấy, thích đến điên dại. Ham muốn có được cô ấy, đơn giản vậy thôi, huống chi Quyền Thần Bảo mượn danh kết hôn với cô ấy là để lợi dụng, sao tôi nỡ để người tôi yêu thích bị lợi dụng chứ...Haha"- Tuấn Chung vừa dứt lời liền cười một tràng lớn bước lại gần Huyết Băng nâng mặt cô lên nói "Bảo bối làm em đau rồi, Tò Tò sau này không được làm thế với cô ấy nữa biết không?" Tuấn Chung nói rồi hôn nhẹ nhàng lên môi Huyết Băng, mắt cô ứa nước trong vô cùng ủy khuất như con mèo nhỏ bị người ta dồn vào bước đường cùng

"Tuấn Chung, người yêu thích ta? Người ham muốn ta? Ta khinh, người nghĩ kẻ như người có thể có được ta sao? Dù là cuộc hôn nhân thương mại nhưng...Thần Bảo chưa bao giờ lợi dụng ta, Thần Bảo đối với ta rất dịu dàng. Không như người đầu tên khốn"- Huyết Băng cất giọng lạnh vang lên đôi

mất kiên định, sau đó là trăng vỗ tay của Tuấn Chung "Tô Tô, lần này không được làm cô ấy đau nữa"

Tô Tô nhanh nhẹn bước đến gần Huyết Băng, đôi tay bóp lấy cổ cô. Đồng lúc đó Quyền Thần Bảo và Biện Liệt xông vào bắn một phát vào chân cô ta, cô ta nhanh chóng phóng đến sau lưng Huyết Băng gắn lên tai phải cô một chiếc hoa tai tự động, không phải Oneni thì không tháo ra được. Hoa tai có hình dạng là hắc phụng với đôi mắt màu đỏ nhạt phía dưới là hoa tai hình hoa hồng

Tuấn Chung hóa đá, Huyết Băng là người mà Oneni chọn, Tô Tô cũng là thuộc hạ của Oneni, chuyện gì thế này!?

Phía bên ngoài người của Thần Bảo và Tuấn Chung và cả Oneni đánh nhau kịch liệt. Dường như không có điểm dừng

Tuấn Chung như bút dây động rừng liền nổ phát súng vào người Tô Tô giết chết cô ta, đem Huyết Băng ôm vào trong lòng khiến mặt cô ập vào lồng ngực Tuấn Chung, cậu ta kề dao vào cổ cô, do ban đầu Tô Tô giữ lấy Huyết Băng nên phía Trịnh Trung Hải và Quyền Thần Bảo cũng không thể mạnh động, giờ thì càng nguy hiểm hơn. Tuấn Chung ôm chặt lấy Huyết Băng thủ thi "Băng Băng, anh sẽ không làm em đau. Chỉ gần em ngoan ngoãn phối hợp" Huyết Băng ánh mắt tím ngập nước lác đầu, Tuấn Chung càng ôm chặt cô hơn, tay vuốt ve tóc cô như đang nâng niu một con mèo nhỏ

"Trà Huyết Băng cho Oneni đi Tuấn lão đại. Người biết mà Oneni sẽ khá buồn bực nếu Huyết Băng biết mất đó" Xuân Nhụy đứng thấp thoáng cười, thoát ẩn thoát hiện là Oneni vẫn bộ dạng đó và đôi mắt đỏ lạnh lùng đó. Huyết Băng nhìn Oneni, cô ta liền cất giọng máy móc "Tiểu muội muội ngoan, A tỷ sẽ cưng chiều muội thật tốt"

"Người của ta không dễ đưa đi đâu. Oneni"- Quyền Thần Bảo cất giọng trầm, đôi mắt cực kì lạnh lùng. Mắt dán lên cô gái mất tím, anh sợ cô biến mất. Tim anh có hơi nhói nhói

"Anh không biết Huyết Băng là em gái của tôi à!?"- Oneni cười nhẹ nói, Từ Phong giật cả mình cái gì cơ Huyết Băng là em của Oneni? Cô ta đùa quá đà rồi "Tôi biết" Thần Bảo nhìn cô ta đáp

"Vậy sao anh không trả Băng Băng lại cho tôi. Tôi thất lạc con bé quá lâu rồi"- Oneni cười nhẹ, Huyết Băng nhìn người đứng trước mặt mà hoang mang đôi mắt đỏ đỏ có trong kí ức của cô, nó xuất hiện khi cô ngủ "Tuyệt La" cô cất giọng lên đôi mắt ngập nước

"Muội nhớ ra ta rồi ư? Mau cùng ta trở về"- Tuyệt La cổ gái có biệt danh là Oneni đó gỡ khăn che mặt ra y như là bản sao của Huyết Băng. Huyết Băng vùng vẫy khỏi Tuấn Chung, liền bị anh ta đánh cho ngất đi

"Tuấn Chung, anh vượt quá giới hạn của thân rồi"- Tuyệt La nói, đôi mắt đỏ càng lạnh lùng hơn vịn lần tay phải giờ lên nắm chặt lại. Đột nhiên bên ngoài người của Tuấn Chung chạy vào người đầy máu me thông báo "Người của chúng ta thua thiệt nặng hiện giờ không thể chống cự thêm nữa sau" sau đó thì liền bị Tuyệt La nhìn một cái hắt ta chết không lí do

"Trà A Băng cho tôi"- đôi mắt lạnh lùng vịn lần thấy vậy Thần Bảo bước lên 2 bước cất giọng trầm "Tuấn Chung anh cũng biết Oneni và Thần Bảo tôi không có kiên nhẫn. Đưa Huyết Băng đến đây tôi bảo toàn mạng sống cho anh"

"Quyền Thần Bảo anh đừng có mà dụ dỗ tôi. Tôi không để Huyết Băng cho các người đâu, cô ấy không thể là của các người"- nói xong Tuấn Chung bế Huyết Băng lên và chạy đi, Quyền Thần Bảo nâng súng bắn lên trời, Tuyệt La nắm chặt tay lại. Đồng loạt người của Tuyệt La và Quyền Thần Bảo chạy đến.

Tuấn Chung nay anh vừa đắc tội với Oneni - Tuyệt La, vừa đắc tội với Quyền Thần Bảo. Anh ta sẽ sống thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 28: Bí mật của Thần gia

Tuấn Chung nhìn người con gái đang bế trên tay đôi mắt hắt lên tia hận thù. "Huyết Băng, vì cô mà tiểu Tuý chết, vì cô mà tôi phải giết chết Tô Tô. Tôi phải giết chết cô"

Tuấn Chung đứng nhìn vực thẳm đó rồi nhìn xuống Huyết Băng "Nếu cô không phải em của Oneni tôi sẽ nghĩ đến chuyện mang cô rời khỏi cùng tôi nhưng đáng tiếc cô là em của cô ta, nên cô phải chết"

Quyền Thần Bảo thắng gấp xe, đôi chân linh hoạt chạy đến nhưng bị Tuấn Chung nhìn thấy anh ta liền lùi lại hét lớn "Mấy bước qua đây tao sẽ ném nó xuống vực thẳm đó"

Lúc này Tuyệt La từ trực thăng thả dây xuống đôi mắt vịn lần lạnh lùng, đôi tay ra kí hiệu phối hợp với Quyền Thần Bảo, lúc này Tuyệt La đập hắt một cái Huyết Băng từ tay Tuấn Chung liền bị ném về phía trước, Quyền Thần Bảo nhanh chóng chạy đến ôm lấy Huyết Băng rồi đưa cô cho Nguyên Từ Phong, còn phần Tuyệt La cô ta đánh Tuấn Chung liên tục hận không thể giết chết hắt. Quyền Thần Bảo thấy thế liền đến ngăn cô gái này lại "Oneni dừng lại, Huyết Băng đang cần cô đấy"

Tuyết La quay sang nhìn Huyết Băng trên tay Tử Phong hừ lạnh một cái, Quyền Thần Bảo nhìn Tuấn Chung đang bất tỉnh rồi bước đi. Anh ta đột nhiên ngồi gượng dậy chìa súng vào Thần Bảo phát súng nổ lên ghim vào bả vai anh. Tuyết La nghe tiếng súng quay đầu lại thấy vậy liền như bay chạy lại đá hấn một cước khiến anh ta lảo đảo vấp ngã, tiếng hét của anh ta thất thanh, Huyết Băng một mồi mở nhẹ đôi mắt ra nhìn thấy màn vừa rồi của chị mình liền tròn trợn mắt, một lần nữa ngã đi

Tuyết La nhìn Huyết Băng đang hôn mê trên giường bệnh tâm can cô ta bỗng đau lòng. Quyền Thần Bảo nhanh chóng đi lại cất giọng trầm "Cô đừng lo sẽ ổn thôi, cô ấy chỉ do hoảng quá nên ngất thôi" Tuyết La đứng lên nhìn thẳng vào đôi mắt xám đỏ của anh cất giọng "Bảo vệ thật tốt con bé, hứa với tôi dù bất cứ chuyện gì xảy ra cũng không được làm hại nó, không được giết nó. Nhớ sau này nếu nó có làm bất cứ thứ gì tất cả cũng là đều vì anh"

"Được" Anh trả lời một cách dứt khoát đối với câu yêu cầu của Tuyết La rồi ngồi xuống cạnh người con gái trước mặt vuốt ve gò má nhợt nhạt của cô.

### ***1 tháng sau tại Mexico***

Huyết Băng tươi cười nắm lấy tay Tuyết La đi về phía biệt thự, Quyền Thần Bảo đi ở phía sau hai cô gái này. Thấy Huyết Băng chỉ choé thể này trong lòng anh cũng thấy vui. Bước vào phía trong Thần gia hình ảnh lo lắng của Thuần Uyên hiện lên trong mắt Huyết Băng, bà vui vẻ ôm lấy cô nhìn lên phía trên thì thấy Tuyết La bà chợt đứng người, người con gái này là Tuyết La đó ư? Con bé vẫn còn sống sao? Nhưng năm đó rõ ràng con bé đã bị bắt cóc, lục tung cả thế giới cũng không tìm thấy con bé sao?

"Tuyết... Tuyết La..." Giọng Thuần Uyên rung rung, con người của Tuyết La ngập nước, mẹ cô ta đây rồi người mẹ cô ngày nhớ đêm mong đây rồi, Tuyết La xả vào lòng Thuần Uyên khóc nức nở, bà ta cũng không ngoại lệ

"Huyết..."- Thần Hiền đang vui mừng như Tuyết La sắc mặt bỗng chốc trắng nhợt, Tuyết La đã chết rồi kia mà

"Cha bất ngờ không? Tôi vẫn còn sống tôi cá chắc rằng cha chưa từng nói mẹ nghe chuyện năm xưa đúng không? Tôi trở về rồi, tôi quyền lực hơn rồi cha thấy thế nào? Tôi còn là gánh nặng của cha nữa không?" Tuyết La đi từng bước từng bước lại gần Thần Hiền nói sắc mặt càng ngày càng nhợt nhạt, Thuần Uyên chạy đến nắm lấy bà vai ông hỏi "Ông rốt cục đã làm gì với Tuyết La, ông đã dấu chúng tôi chuyện gì?"

"Mẹ đừng kích động, bà dấu mẹ chuyện gì thì nói nhanh đi"- Huyết Băng ôm lấy Thuần Uyên nói, Quyền Thần Bảo bước lại gần Huyết Băng và Tuyết La cất giọng ảm đạm "Tuyết La cô đừng làm gì quá phận của mình, Huyết Băng cứ bình tĩnh không được kích động, anh có việc bận. Hẹn gặp lại ở trực thăng lúc 7 giờ tối nay" Nói rồi Thần Bảo cùng Tử Phong đi ra về

"Thần Bảo cũng đã đi rồi, bà nói đi là bí mật gì?"- Huyết Băng cất giọng băng lãnh

"Sự thật là..."

### ***End chap***

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Mafia* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.